

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ४५९
घ

Title दशरूपकावलोकः

Author धनञ्जयः - धनिकः

Extent २९ पत्र Age

Subject अलङ्कारशास्त्र

451 0
29129400 9 211 0

A - 31051210 21 00

21

31 00 211 21

29129400
 29.12.91

नं. ५५१८
दशरूपकावलोक
२९५५
ममकाशिक
ममकाशिक
ममकाशिक

काव्य दशरूपनारक
१०००

१००

श्रीगणेशायनमः। कुंभारज्यमेन

॥ पुस्तकमिदं भाठकोपाह्वानचन्द्रमलः॥

दशरूपी.

१

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीभरतायनमः॥ प्रणिपत्यशिवं संवत्सराचार्यभरतं तथाऽङ्गिपते दशरूपस्य व्याख्यानं धानिकेन वै १ इह सदा
चारं प्रमाणाय द्विरविद्येन समासार्थमिष्टयोः प्रकृताभिमतयोश्च देवतयोर्नमस्कारः क्रियते श्लोकद्वयेन नम इति। दशरूपेति च। यस्य कं
ठः पुष्करायते मंदगवदाचरति मदाभोगेन घनधानो निविडधनि नीलकंठस्य शिवस्य तां उवे उद्धते न त्येत स्मै गणेशायनमः अत्र च खंड

श्रीगणेशायनमः नमस्तस्मै गणेशाय कंठः पुष्करायते मदाभोगघनधानो नीलकंठस्य
तां उवे १ दशरूपानुकारेण यस्य माघंतिभावुकाः नमः सर्वविदेतस्मै विष्णवे भरताय च २

श्लेषाक्षिप्यमाणो यमाद्यालंकारः नीलकंठस्य मूर्तस्य तां उवे मंदमेघधनिर्यथा पुष्करायते इति प्रतीतेः १ दशरूपेते कत्रमस्य
कूर्मादिप्रतिमा रूपेणाभ्यानुहतिरूपनारकादिना यस्य भावुका ध्याता गोरसिकाश्च माघंति रूपंति तस्मै विष्णवे अभिप्रताय प्र
कृताय भरताय च नमः २

शिव

१

अथ भ्रूह प्रवृत्ति निमित्तं दर्शयति कस्य चिदिति त्रिकं चिद्विषयं प्रकरणादिरूपं नाटकादिकदा चिदेव दयया कस्य चिदेव कवेः स
रस्वती योजयति येन प्रकरणादिना विषयेनाप्योपि जनो विदग्धो भवति ३ स्वप्रवृत्तेर्विषयं दर्शयति उद्धृत्येति पन्नाद्यवेदं देवदेभ्यः

कस्य चिदेव कदाचिद्वयया विषयं सरस्वती विदुषः। दययतिकमपितममो व्रजातिजनो येन वेदग्धीम् ३ उद्ध
त्योद्धृत्य सारं यमसि लनिजमानाद्यवेदं विरचिभ्रुके यस्य प्रयोगं मुनिरपि भरतस्तां उवं नीलकंठः। शर्वा
णीलास्यमस्य प्रतिपदमपरोलक्ष्मकः कर्तुमीष्टेनाद्यानां किंतुकं चित्तगुणारवनया लक्षणां संक्षिपामि ४

सारमादापव्रत्ताकृतवान्पत्सर्वं धीममि नयं भरतश्चकार करं गांगहारा न करोत् हरस्तां उवमुद्धृतं लास्यं तु कुमारनत्तं
पार्वती अस्य सामस्येन लक्षणां कर्तुकं शक्तः तदेकदेशस्य दशरूपकस्य लक्षणां संक्षेपः क्रियतरस्यर्थः ४

द.रु.टी.

२

विषयेकप्रसक्तं पौनरुक्त्यं परिहरति आकीर्णं इति आकीर्णं विक्षिप्तं विस्तीर्णं च शास्त्रे अत्यबुद्धीनां पुंसां प्रतिमो हो भवति तेनास्म
नाद्यवेदस्यार्थस्तस्यैव संक्षिप्तं क्रतुवत्याक्रियतरति इदं प्रकरणं दशरूपकज्ञानफलं **५** दशरूपकं किं फलमित्याह आनं
देति अत्र केचिद्दुर्मार्थकाममोक्षेषु वैलक्षण्यं कलासु च करोति कीर्तिं प्रीतिं च साधुकाव्यनिषेवणमित्यादिना त्रिवर्गदि

आकीर्णं मंदबुद्धीनां जायते मतिविभ्रमः तस्यार्थस्तस्यैव संक्षिप्तं क्रियते जज्ञा **५** आनंदनित्यं
दिषुरूपकेषु युत्पत्तिमात्रं फलमत्यबुद्धिः यो पीतिहासादिवदाहसाधुतस्मेनमः स्वादुपराप्नुवाय **६**

युत्पत्तिं काव्यफलत्वेनेच्छति तन्निरासेन स्वसंवेद्यः परमानंदरूपो रसास्वादो दशरूपाणां फलं न पुनरिति हासादिव त्रिवर्गदि
युत्पत्तिमात्रमिति दर्शितम् नम इति सोऽलुठम् ॥ ६ ॥

शिव

२

नाद्यानां लक्षणं संक्षिप्यामीत्युक्तं किंपुनस्तत्राद्यमित्याह अवस्थेति काव्योपमिव हृषीरोदात्ताद्यवस्थानुकारश्चतुर्विधानुन येन दात्मापत्ति
नीद्यम् रूपमिति तदेवनाद्यं दृश्यमानतत्पारूपमित्युच्यते नीलरूपादिरूपवत् नरेणमाद्यवस्थारोपेण रूपकं मुखचन्द्रादिवत्तरमेकस्मिन्नर्थे
प्रवर्तमानस्य शब्दत्रयस्येन्द्रः शक्रः पुरंदर इति वत्प्रवृत्तिनिमित्तभेदो दर्शितः । दशधैवेति रसानामित्यवर्तमाने दशप्रकारमिवेत्तद्वधारणं मुद्यामि
प्रायेण नाटिकायाः संकीर्णत्वेन वक्ष्यामाणात्वात् ७ तानेव दशभेदानुद्दिशति नाट्यमिति ननु डोस्वी श्रीगदितं भारोग भाराणी प्रस्थानरासकः

अवस्थानुवृत्तिर्नाद्यं स्पष्टं दृश्यतपोच्यते रूपकं तत्तमारोपाद् दशधैवसांभ्रपम् ७ नाट्यं संप्रकरणं भाराः प्रहसनं हि
मः व्यायोगसमवाकारौ वीर्यकेतामगा इति न अमद्वावाभ्रपेन संन त्रंतालनपाश्रितम् ॥

काव्यं च सततं नृस्यभेदाः स्फुल्लेयिभारावदितिरूपकांतराणामपि भावा दिवधारणानुपपत्तिरित्याशंक्याह अन्यदितिरसाभ्रपानाद्याद्वा
भ्रपेन नृस्यभेदेन नृभावाभ्रपमिति विषयभेदात् नृस्यमिति नृतेर्गत्रविशेषार्थत्वेनांगिकवाङ्मयात्तत्कारिषु च नृते कव्यपदेशात्त्रोकेपिरं
गप्रेक्षणीयकमिति व्यवहारनाटकादेरन्यनृतेतद्देष्टव्यात् श्रीगदितादेवधारणोपपत्तिः । नाटकादिवरसविषयपरसम्बन्धे दार्थीभ
तविभावादि संसर्गा ॥

द.रु.टी.
३

त्मकवाक्यार्थरूपत्वाद्वाक्यार्थमिनपात्मकत्वेरसाभ्रयमित्यनेन दर्शितं नाद्यमिति च न च अवस्थेदने इति न देकिंचिच्चलनार्थत्वात्सात्विकवाहुल्य
मत एव तत्कारिषु न दृशति व्यपदेशः यथा च गान्धर्विष्ये पार्थत्वे समाने प्यनुकारात्मकत्वेन नृत्तादयस्तत्संज्ञाया च वाक्यार्थमिनपात्मका न्नाद्यात्
द्यार्थमिनपात्मकमन्यदेव नृत्तमिति प्रसंगान्नृत्तं व्युत्पादयति नृत्तमिति तालभ्रं चतुपादेः लघोऽनुतादित्वात् नानाये लोङ्गविधेयो मिनपम
न्यो नृत्तमिति अनन्तरोक्तं द्वयं व्याचष्टे आद्यमिति नृत्तं पदार्थमिनपात्मकं मार्ग इति प्रसिद्धं नृत्तं देशीति । द्विविधस्यापि द्विविधं दर्शय

आद्यपदार्थमिनयो मार्गो देशी तथा परं । मधुरोद्धतमेदेन तद्वपंदिविधं पुनः जात्यतांडव रूपेण द्वयं नाद्योपकारकम् १०
वस्तुनेतारसत्तेषां भेदको वस्तु च द्विधा तत्राधिकारिकं मुख्यमंगं प्रासंगिकं विदुः ११

ति मधुरेति सुकुमारं द्वयमपिलास्यमुद्धतं द्वितयमपि तांडवमिति प्रसंगे प्रसंगस्योपयोगं दर्शयति द्वयमिति द्वयं तच्च नाटकाद्युपकारकमि
ति नृत्तस्यैव चिदवात्तरपदार्थमिनयेन नृत्तस्य च शोभाहेतुत्वेन नाटकादावुपयोग इति १० अनुकारात्मकत्वेन रूपकारणमभेदात्किं
कृतो भेद इत्याशं क्वाह वस्तिविति ह तत्र भेदात्प्रापकभेदा इत्यभेदादुपायानामन्योन्यभेद इति वस्तुभेदमेवाह द्विविधेति कथमित्याशं क्वा
ह तत्रेति प्रधानभूतमाधिकारिकं यथा रामायणे रामसीतादिवर्त्तनः तर्दंगभूतप्रासंगिकं यथा तत्रैव सुग्रीवविभीषणादिवर्त्तन इति ११

३

निरुत्तराधिकारिकं दर्शयति अधिकार इति फले स्वस्वामि संबंधोधिकारः फलस्वामी चाधिकारी तेनाधिकारिणा निर्वर्तनं फलपर्यंततानीयमा
नमिति वृत्तमाधिकारिकं १२ प्रासंगिकं निर्व्याप्ये प्रासंगिकमिति यस्य इति वृत्तस्य परप्रयोजनस्य सतस्तत्प्रसंगात्स्वप्रयोजनसिद्धिस्तत्प्रा
संगिकमिति वृत्तप्रसंगनिर्वर्तने प्रासंगिकमपि पताकाप्रकरीभेदाद्विविधमिवाह सानुबंधमिति ह्युपदनुवर्तते प्रासंगिकं सापताका सुग्री
वादि वृत्तवत् पताके वा साधारणाना य कचिन्वत्तु १३ पताकाप्रसंगेन पताका स्थान

अधिकारः फले स्वाम्यमधिकारी च तत्प्रभुः तन्निर्वर्त्यमभिव्याप्य वृत्तं सादधिकारिकं १२ प्रासंगिकं परार्थस्य स्वार्थो यस्य प्रसंग
तः सानुबंधे पताकाख्यप्रकरीचप्रदेशभाक् १३ प्रस्तुता गंतुभावस्य वस्तुनो योक्तिस्त्वचं पताका स्थानकं तुल्यसंविधानविशे
षणाम् १४ प्रख्यातोत्पाद्यमिभ्रत्वभेदाज्जैधापितत्रिधाः प्रख्यातमिति हासादेरुत्पाद्यकविकल्पितम् १५

कं व्युत्पादयति प्रस्तुतेति प्राकरणिकस्य भाविनोर्थस्य सचकं रूपकं पताकावद्भवतीति पताका स्थानकं तत् तुल्येति वृत्ततया तत्तुल्यविशे
षणान् पञ्चद्विप्रकारमयोक्ति समासोक्तिभेदात् पथायातोस्मि पद्यनयने समप्रयो प्रमेषसु सामयेव भवतीति बोधनीयाः प्रत्यापना
मयमितीव सरोह हि रायाः सूर्योस्तमस्तक निविष्टकरः करोति पथाचतुल्यविशेषणतया उद्गमोक्तिका विषादुर रुचं प्रास्वजं भाक्षणा
दायासंभ्रसनो ह्रमैर विरत्ने गतन्वतीमात्मनः अद्यो घानलतामिमां समदना नारी मिवाभ्रवपे शपत्को पविवा रत्नेद्युतिमुखं देव्याः करिष्याम्य
हम् १४ आधिकारिकद्विविधं प्रासंगिकभेदाद्विविधस्यापि त्रैविध्यमाह प्रख्यातेति १५

६. ४. टी.

४

५

मिश्रं चेति तस्येति **रत्नस्य** किं फलमिमाह कार्यमिति धर्मार्थकामाः फलं त **अभुद्धमेकैकमेकानुवदं** **अनुवदं** १८ तत्साधनं च्युत्यादय
ति स्वत्येति **स्तोको** दिष्टः कार्यसाधकः पुरस्तादनेकप्रकारं विस्तारी हेतुविशेषो बीजवद् बीजं **पथारत्नावल्यां** वत्सराजस्परत्नावली प्राप्तिहेतुर
नुक् **लदैवो** यो गंधरायणाया पारो विष्णु मके न्यस्तः एवमत्रकः सदैहः द्वीपादयस्मादपीति पृथगीत्यादिना प्रारंभे स्मिन्त्वा मिनो वदिते
तावित्येनेन यथाच वेराणां द्वौ पदी केश संपन्नहेतु मीमक्रो धो पचितो युधिष्ठिरोत्साहो बीजं यथाच मुद्राराक्षसे वंद्यगुप्तलक्ष्मी स्येयं फल
कस्य राक्षससं गह रूप कार्य स्य हेतुरनुक् **लदैवश्चाण** क्य नीतिप्रयोगो बीजमिति तच्च महाकार्पा वांतरकार्य हेतुभेदादनेकप्रकारमिति अ

मिश्रं च संकरं नीतं दिव्यमर्त्यादिभेदतः कार्यत्रिवर्गस्तच्छुद्धमेकानेकानुवंधिवा १६ स्वत्यो दिष्टस्ततद्देतुर्वीजं विस्तार्य नेकधा
अवांतरार्थविच्छेदे विंदुरच्छेदकारणम् १७ बीजविंदुपताकारव्यप्रकरी कार्यलक्षणाः अर्थप्रकृतयः पंचतासतां परिकीर्तिताः १८

वांतरबीजस्य संज्ञांतरमाह अवांतरार्थेति पथारत्नावल्यां अवांतरप्रयोजनानंग पूजापरिसमाप्तौ कार्यार्थविच्छेदे सत्यनंतरां कार्यहेतु
रुदयनस्येदारिवोद्दीक्षते सागरिकाभ्रत्वा कहां एतो उदयगाराणि दो जस्त अहंता देरा दिस्मा इत्यादि पथामुद्राराक्षसे **पथार** पत्र
गृहीत्वा स्वगतं किमत्र लिखा मीत्यादि पमपट चरवत्तातेन विच्छिन्नस्यांतरितस्य बीजस्य पुनः प्रवर्तनात् विंदुर्जलेतेन विंदुवत्प्रसृतत्वात् १७
रदात्री पताका घं प्रसंगा छुक्त्रोक्तं क्रमार्थमुपसंहरन्नाह बीजमादि अर्थप्रकृतयः प्रयोजनसिद्धिहेतवः १८

चाणक्यः २

शिव

४

वाणस्पः ३

अन्यदवस्थापंचकमाह अवस्था इति १० यथोद्देशं लक्षणमाह औत्सुक्यमिति इदमहं संपादयामीत्यध्यवसायमात्रमारंभ इत्युच्यते
पथारत्नावल्यां प्रारंभे स्मिन्वाग्निनो वृद्धितौ दैवे चैवं दत्तहस्ता वलव इत्यादिना सचिवापत्रसिद्धिर्वत्सराजस्य कार्यांभो यो गंधरापणमुवे
नदर्शितः पथाचमुद्राराक्षसे प्रथमं कौंशसुः ऐश्वर्यादनपेतमीश्वरमयं लोकोऽर्थतः सेवते तेन गच्छेत्पुनरेविपत्तिषु पुंस्तत्प्रतिष्ठाशयाभर्तुं नर
र्यप्रत्यये पि र्वमुद्रासंगेन निःसंगयाभर्तुं कार्यधुरावहति बहवस्तदुर्लभास्त्वादृशाः अतएवास्माकं तत्संगहेयत्व इति अथ प्रपन्नः प्रप

अवस्थाः पंचकार्यस्य प्राप्तिस्तत्फलार्थमितिः प्रारंभयत्नप्राप्ताशानियतामि फलागमाः १० औत्सुक्य
मात्रमारंभः फललाभापक्षयसे प्रयत्नस्तत्तदप्राप्तौ व्यापारोति त्वराच्चितः २०

त्वत्ति तत्फलस्याप्राप्तौ उपाययोजनादिरूपः चेष्टा विशेषः प्रपन्नः पथारत्नावल्यां आलेख्यामिलेखनादिर्वत्सराजस्य समागमोपा
यः सागरिका तरुविः रात्पि अमोदं सरोवा औत्ति जहाजहा आलिहिय जहास मीहिदं करिस्तमित्यादिना प्रतिपादितः पथावामुद्रा
राक्षसे स्वच्छदमेकचरमुज्ज्वलदानशक्तिमिति प्रथमं कौंशसुः पथाराक्षसे न ह रूप उपायभारा को नोक्तः २०

२५. १.

५

5

प्राप्ताशा माह उपायेति उपायस्यापापशंकायाश्च भावादनिर्धारितैकांतफलप्राप्तिः प्राप्ताशा यथा रत्ना तृतीये के वे ष परिवर्तो भिसरणा
दौ स मागमोपायेवासवदत्तालक्षणापापशंका विहृ एवं जइ अत्रालवादावली विअ अगच्छिअ अगद्यो राँ सेस्स दिवासवदत्ताश्यादि अ२
नादर्शितत्वात् अनिर्धारितैकांतसमागमप्राप्तिरुक्ता यथा बामुद्राराक्षसे द्वितीये के अहितुं जिक वे ष धारिणो विधायोक्तिः स्वगतं संस्तु म मा
म्रियेत्यादिना कौटिल्यधीरज्जुनिबद्धमूर्तिमित्तनेनोपापशंका राक्षसेन निष्कृष्यमाणमित्तनेन चैकस्मिन्नेव पद्ये अपापशंका चताभ्यां प्रा

उपायापापशंकाभ्यां प्राप्ताशा प्राप्ति संभवः अपायाभावतः प्राप्तिर्नियतापिः सुनि
श्चिता ११ समग्र फलसंपत्तिः फलयोगस्तथोदितः॥

प्रेमैर्विलक्ष्मी स्यैर्वरुपायां संभवः नियतापि माह अपायाभावतः प्राप्तिर्नियतापिः सुनिश्चितेति अपायाभाव अवधारितैकांतफलता
प्तिरिति यथा रत्नावल्या विहृषकः सा अरिश्वा उरा दुष्करं जीविस्स दीत्युपक्रम्य किं एउवा अचिंतं सीत्यनंतरं राजा वपस्पदेवी प्रसादने मु
क्तानामप्रोपापपश्यामीत्यनंतरं कथं विंदुता नेन देवी लक्षणा पापस्य प्रसादनेन निवारणात् नियता फलप्राप्तिः सूचिता ११
फलयोगमाह समयेति यथा रत्नावल्या रत्नावली प्राप्तिः चक्रवर्तिता घवा मिअ यथा मुद्राराक्षसे राक्षससंग्रहेण मोर्ये लक्ष्मी स्यैर्यम॥ ५

अथसंधिलक्षणमाह-अर्थप्रकृतयइति-अर्थप्रकृतीनांयथासंख्येनावस्थाभिःपंचभिर्योगायथाक्रमेणवक्ष्यमाणमुखाद्याःपंचसंधयोजयन्ते-२२।संधिसामान्यलक्षणमाह-अंतरैकार्थेति-एकेनप्रयोजनेनावितानांकथांशानामवांतरैःप्रयोजनसंबंधःसंधिः।केपुनस्तेसंधयस्तत्राह-मुखमिति-२३।यथोद्देशंलक्षणमाह-मुखंबीजेति-बीजानांसमुत्पत्तिरनेकप्रकारप्रयोजनस्वरसस्यचहेतुर्मुखसंधिरितिवाक्येयं-तेनात्रिवर्गफलेप्रहसनादौरसोत्पत्तिहेतोरिवबीजत्वमिति-यथाभुशाराक्षसेप्रथमेकेचरवृक्षांतमारभ्यनिष्क्रांतइतिपर्यंतनानार्थरससंभवाबीजसमुत्पत्तिर्निरूपिता-२४।अस्यचबीजार्थमुक्तानिद्वादशांगानिभवंति-तान्याहउपक्षेपइतिसाहेन-२५।एतेषांस्वसंज्ञाव्यातानामपिसुखार्थलक्षणान्याह-बीजन्यासइति-यथारत्ना-नेपथ्ये-क्षीपादपीसादिनापौ

अर्थप्रकृतयःपंचपंचावस्थासमन्विताः।यथासंख्येनजायन्तेमुखवाद्याःपंचसंधयः।२२।अंतरैकार्थसंबंधःसंधिरैकान्वयेसति-मुखंप्रतिमुखंगर्भःसावमर्षः।पसंहतिः।२३।मुखंबीजसमुत्पत्तिर्नानार्थरससंभवाःअंगानिद्वादशैतस्यबीजारंभसमन्वयात्-२४।उपक्षेपःपरिकरःपरित्यासोविलोभनंयुक्तिःप्राप्तिःसमाधानंविधानंपरिभाषना-२५।उद्देशभेदकरणव्यवधान्यफलक्षणं-बीजन्यासउपक्षेपस्तद्वाहु

गंधरायणेवत्तराजस्पर्शवलीप्राप्तिहेतुभूतमनुकूलदैवंस्वभापारं-बीजत्वेनोपक्षिप्तवात्-यथावावेणं-लाशाग्रहानलवि-यंपरिक्रिया-२६।बान्सभाप्रवेशैरिसादिनाबीजस्यन्यासइत्युपक्षेपः।परिकरमाह-तद्वाहुल्यमिति-यथारत्नावल्यां-अन्यथाकःसिद्धदेशप्रत्ययप्राप्तिनायाःसिंहनेश्वरदुहितुःसमुद्ग्रेप्रवाहएजंगमग्रेसितायाःफलकासादनमिलादिनासर्वथास्थितिःस्वामिनमभुदमाइत्यनेनबीजस्यैववहुकरणात्-यथावावेणं-प्रवृत्त्यैवैरंभमनवलुशिषोरेवकुसुमिरितिपद्यथावाभुशाराक्षसे-येनमया-समुत्पत्तवानंदाइत्यनेनपद्येनचंद्रगुप्तलक्ष्मीस्यैर्मीसादनहेतोर्बीजस्यावप

कर्तव्यतेनप्रचुरीकरणसंक्रियः२६

परिन्वासात्तदिति यथावत्तावल्यां प्रारंभे स्मिन्नामिन्द्र निपद्येन योगंधरायणः स्ववापादेव तयोर्निष्पत्तिमुक्तवानिति यथावा मुद्राराक्षसे प्रथमे केन किंचित्तरि
 हास्यते सर्वसमाहितमिति पठितः सर्वैकपायेर्बीजस्य न्यासात् परिन्वासात् विलोभनमाह गुणरत्नानमिति यथावत्तावल्यां अस्तापास्त निपद्ये वेताजिकमुखेन चंद्रतुल्यव
 त्सराजगुणवर्णनया सागरिकायाः समागमहेतुनुरागबीजानुगुण्येनैव विलोभनादिलोभनं यथावा मुद्राराक्षसे ऐश्वर्यादनयेन मिति पद्येन राक्षसगुणवर्णनादि
 लोभनं यथा च वैष्णवप्रथमे के मंभायत्ता एवां भद्रसारभ्ययणे पुंभिरित्यनेन शौपद्या विलोभनं अथ युक्तिः संप्रधारणमिति यथावत्तावल्यां प्रथमे के मया चे
 नां देवीरस्ते सबहुमानं निक्षिपते त्वाभ्यक्रम एव तो मिलित इत्यनेन सागरिकाया अंतःपुरगताया वत्सराजस्य सुखेन दर्शनादि प्रयोजनावधारणत्वा

तन्निष्पत्तिः परिन्वासात् गुणरत्नानं विलोभनं संप्रधारणमर्थानां युक्तिः प्राप्तिः सुरवागमः ॥२७॥

अथ सिंहलेश्वरमासयोश्च नायकसमागमः ~~प्राप्तिः~~ हेतुप्रयोजनत्वेनावधारणयुक्तिः यथावा मुद्राराक्षसे प्रथमे के भद्रतावद्वषले त्वाभ्यप्रमाद्यु मिष्टा मीलंतः
 संदभे बीजानुगुणसंघटनप्रयोजनस्य विचारो युक्तिः प्राप्तिमाह प्राप्तिरिति यथा वैष्णवप्रथमे के चेदमिदं निरुक्तिविदो विअकुमालो लकरवी अदिशुपक्रमे श्री
 मः मध्यामिकौरयशतमिति पद्यानंतरं शौपदी श्रुताः सहस्रं लाघं अस्मदपुंवरवु एदं अलं तापुणे विभणहि रत्नमेन श्रीमको धबीजान्वयेनैव सुरवप्रा
 प्तिरिति यथावा रत्नावल्यां प्रथमे के सागरिका श्रुता सहस्रं पश्यंती कथं अंजं सा राभा उद अलो जस्म ता दे ए अहं दिला ता परये स ए इ मि अ मे पि अ
 जी वि दं ए द स्म दं स ए ए व हु म दं सं वु नं इ ति सागरिकायाः सुरवागमात् प्राप्तिरिति ॥२७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

अथ समाधानं लक्षयति बीजागम इति यथा रत्नावल्यां प्रथमं के वासवदत्ता तोणहि उव णेहि उव अदण ईइत्याद्युपक्रमे सागरिका स्वगतं सारिआदावसुसंगदा
एहत्थे समपि दापेस्सिदं उणमेकु इहलंता अलस्सिदापेस्सिदं इत्थेन वासवदत्ताया रत्नावलीवत्तराजयोर्दर्शनप्रतीकारा सागरिकायाः सुसंगता हस्ताप
णेनालक्षितप्रेक्षणेन च वत्तराजसमागमहेतोर्बीजस्योपादानात् समाधानं यथावा वेण्या प्रथमं के श्रीमः भवति पांचालराजतनये श्रूयतां भयमचिरेणैव कोजेन
चंचुजेति पथेन वेणुसंहरहेतोः क्रोधबीजस्य पुनरुपादानात् समाधानं ~~यथावा~~ विधानमारु विधानं सुखरुदिति यथामालयां प्रथमं के माधवः
यांसा मुहुर्वलितेति यद्विस्मयस्तिमिते सनेन च मालसवलोकनस्य सानुरागस्य समागमहेतोर्बीजानुगुणेनैव माधवस्य सुखदुःखकारित्वा विधानं यथावा

बीजागमः समाधानं विधानं सुखरुदत्तम् ॥

वेण्या प्रथमं के द्रौपदी एहपुणे विअहंतु एआगच्छिअ समासासि रत्ना श्रीमः ननु पांचालराजतनये किमध्याप्पलीकाश्वासनया भूयः परिभवत्तां तिलज्जावि
धुरिताननं अनिशेषितकौरवं न पश्यसि रकोदरं इति संश्रामस्य सुखदुःखहेतुत्वा विधानं यथावा रत्नावल्यां सागरिकाराजानं दृष्ट्वा सस्य हं निश्च
स्य एणमे मंदभाभधे आएअदिविरं पेस्सिदं विअअं पाविदो इति प्रथमदर्शनं सुखस्य नंतं दुःखस्य च विधानात् यथावा मुशराससे प्रथमं के चाणक्य
ः शत्रुप्रयुक्तानां च तीक्ष्णरसदायिनामि सारभ्यतत्रानपु कषा इत्थं बीजस्य सुखदुःखहेतुविधानं ॥ ॥७॥ ॥७॥ ॥७॥

अथपरिभाषना-परिभाषति-यथावत्तावत्प्रथमेके सागरिका-दृष्ट्वा न विस्मयं-कहं पञ्च रेवाज्जेव अणो-पूअं पडि छेदिता अणं पिरुदिता जेव पूअं गिबनरसं-इत्यनेन वत्सरा
जस्मान्गुरुपतया अपद्रवाद नंगस्य प्रसस्य प्रजापराणस्य लोकोत्तरत्वाद्भुतत्वावशाः परिभाषना-यथावे एण प्रथमेके द्वौपदी-किंवाणिं ए सो पल अजल ह्वत्थणिदं मं स
लोखवले रजमलुं दुरीतादी अदिशितो लोकोत्तरत्वे मं दुं भिरसावेण द्वौपद्याः परिभाषना-उद्देदमाह-उद्देदति-यथावत्तावत्प्रथमेके वत्सराजस्य कुसुयुधेयपदेशेने
गुरुस्य वैतामिकवचनादस्तापस्तेसादिनोदयनस्य सनेन बीजानुगुणैर्नैवोद्देदनाहुद्देदः यथावे एण प्रथमेके आर्यकिमिदानीमथ वस्यति गुरुविसुपक्रमेने पण्ये-यत्ता
समेतमंगेति पद्यानंतरं श्रीमः सहस्रं जन्तानां विनयं धरं प्रसप्रतिहृतमसरमार्यस्य क्रोधमोति विसंतेन खन्त्यमोपदीकेशसंयमनहेतोर्युधिष्ठिरक्रोधबीजस्योद्दे

परिभावोद्भुतावेश उद्देदो गुरुद्देदनम् २८। करणं प्रकृतारंजो

दनाहुद्देदः २८। करणमाह-करणमिति-यथावत्तावत्प्रथमेके एणोदेकुसुमाउहमोहदं स एणोदे विस्मसि नि-दिहं जं पेखिवद्वंताजावअणो एणं को विपेरवद्वतागमिस्स
मिसनेनांतरांकप्रकृतनिर्विघ्नदर्शनारंजकरणाकरणं-यथावावे एण प्रथमेके श्रीमः तेषांचालिगच्छामोवयमिदानीं कुकुकुलक्षमायेति-सहदेवः आर्यगच्छुमद्रुमी
गुरुजनानुज्ञाता आत्मविक्रमानुरूपमाचरितुं इत्यनेनांतरांकप्रस्तुयमानं संयामारंजकरणाकरणं-यथावा तु शराक्षसप्रथमेके-यथाशक्ति क्रियन् इत्यारभ्य
भविष्यतीति संबीजानुगुणप्रस्तुतकार्यारंजः करणं-सर्वत्रोद्देशप्रतिनिर्देशाच्चैवमं क्रियाक्रमस्याविवक्षिततादिति॥

अथ भेदमाह भेद इति यथा वेलां प्रथमे के द्रो पदी एतद्भारवृजस्येणीपरिहृदी विदको वा एला अणवे सिद्धसरी रापरिक्रमिस्सधजदो अणमनसं चरणी आ
इरिवुबलां सुणी मंति भीमः अयिसुक्षत्रिये अन्योन्यतीत्यनेन विषयायाः द्रो पद्याः क्रोधात्साहबीजानुगुणैर्नैव प्रोक्ता हना जेद इति यथा वा मुद्राराक्षसे प्रथ
मे के अणो न च का ~~प्राप्ते~~ तरे एति पद्ये चाणको न राक्षसगुणस्य प्रोक्ता हना जेदः एतानि च द्वादश मुखानि बीजारं न स्पृष्टोतकानि साक्षात्कारं पर्येण वा
विधेयानि एतेषां पक्षे पपरित्यासमुत्तुजेदसमाधानानामवश्यमावितेति मुखसंधिः अथ सांगं प्रतिमुखसंधिमाह लक्ष्यालक्ष्यश्वेति तस्य बीजस्य किं
लक्ष्यः किंचिदलक्ष्यद्वो जेदः प्रकाशनं तत्प्रतिमुखं यथा रत्नावल्यां द्वितीये के वत्सराजसागरिका समागमहेतो रनुरागबीजस्य प्रथमां को पक्षि मत्स्यसु संगता
भेदः प्रोक्ता हना मता लक्ष्यालक्ष्यद्वो जेदस्तस्य प्रतिमुखं भवेत् २९॥

विश्वकाभ्यां ज्ञायमानस्तया लक्ष्यस्य वा सवदनया च चित्रफलकवृत्तांतेन किंचिदुन्मीयमानस्य दृश्यरूप उ जेदः प्रतिमुखसंधिः यथा वा ~~प्राप्ते~~ वे
णी संहारे द्वितीये के भीमादिनधेन लक्ष्यस्य कर्णध्वधा दलक्ष्यस्य भीमक्रोधा बीजस्यो जेदः सहस्रसंगलं सवाधवं सलमित्रं ससुतं सहनुजं स्ववलेन निहंति
संयुगेन चिरासां सुतं सुयोधनमिसादिभिः दुःशासनस्य हृदयक्षतजां तुषाने बुधो धनस्य च यथा गदयो सभंगे तेजः स्वितां समरमूर्धनि पांशुवानां
याजयद्रथवधे पितृप्राप्तिज्ञात्सेवमादिभ्यश्चो जेदः प्रतिमुखसंधिः यथा वा मुद्राराक्षसे प्रथमे के पूर्वलक्षितस्य यन्त्रस्य मध्ये यमपटवृत्तांतेना लक्षितस्य
चाणक्यनीति योगबीजस्य पुनरत्र सयलविंशुसंवधस्य च सत्तात् २९॥

विंदिति अस्पचपूर्वकोपक्षिप्त बिंदुरूपबीजप्रयत्नानुगतार्थानि त्रयोदशानि भवंति तान्याह विलास इति नर्मघुनि विंदिति च २० २१ मयोद्देशं लक्षणमाह र
सुखे हेति यथा रत्नावल्यां द्वितीये के सागरिका हि अजयसी दक्षिणा आसमेत फलेण दुल्लहज एणुबंधेणोत्सारभ्यत ह विआलेखग दं वितं ज एं क दुअजभा
समीहि दं करिस्सं त ह विनस्स दं स एवाओ अलोण सि निइ से ते वंत्तराज समागमर तिं विचादिज न्याम पुदिश्य सागरिकाया श्वेष्टा स्या प्रयत्नानुरागबी
जानुगा विलास इति यथा वामुसाराक्षसे प्रथमे के चरवनां तानं तं प्रतीक्षार्थं जयशब्दे उक्ते गृहीतो जयशब्द इति चाणक्यस्य कार्यसिद्धि विषयमनो विलासः अ
थ परिसर्पमाह दृष्टेति यथा विलां द्वितीये के कंचुकी योयमुघनेषु बलवस्त्रिसारभ्य आशस्त्रग्रहणं दुकुंठ पत्रशेस्तस्यापि जेता मुनेस्तापायास्यनपांडुसूनुभि

बिंदुप्रयत्नानुगमादंगान्यस्पचमोदश्च विलासः परिसर्पश्च विधूतं शर्मनर्मणी ३० नर्मघुतिः प्रलयनं नि
रोधः पर्युपासनं वज्रं पुष्पमुपन्यासो वल्लभं हार इत्यपि ३१ रसुखेष्ट विलासः स्यादृष्टुनष्टानुसर्पणं परिसर्पः

रचंभीमः शरैः शतितः मोहानेकधनुर्धरा दिविजयश्रान्तस्य चैकाकिनो बालस्यायमरातिहूनधनुषः प्रीतो भिमन्योर्वधात् इत्यनेन मीमादिवधादृष्टस्याभिम
सुवधान् लक्ष्म्यबलवतां पांडवानां वासुदेवसहायानां संग्रामलक्षणं बिंदुरूपबीजप्रयत्नान्वयेन कंचिके मुखेन बीजस्मानुसर्पणं परिसर्पः यथा वारत्नाव
ल्यां सागरिका वचनविग्रदर्शनाभ्यां सागरिकानुसर्पणं बीजस्मदृष्टनष्टस्य कासोक्तासाविसादिना वत्सनाजेनानुसर्पणं परिसर्पः यथा वामुसाराक्षसे चाणक्ये
न पत्रलेखनसमये साधुव्यलेसादिना पूर्वसंधौ दृष्टसमये नष्टस्य राक्षससंग्रह रूपकार्यबीजस्मानुसर्पणं तु संधानात् परिसर्प इति ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥

द्वितीयं के

विधूतमाह विधूतं स्यादिति यथारत्नावल्यां सागरिका सहिहि अं मे संतावो वाये दी सारभ्य दुल्लह जल गुरा जो रसं तेन सागरिका बीजान्वयेन
शीतोपचार विधूतं नादिधूतं यथा च वेण्यां द्वितीयं के भानुमत्साधुः स्वप्नदर्शने न दुष्येधनस्यानिष्ट शंकपापां उ व विजयशंकपा चरते विधूतना
विधूतं यथा वा मुशराक्षसे प्रथमे के कोल्लनश्चिन्वमेति नानान्युपक्षिप्य अथवानलिरवाभीति इदमनिष्टं वस्तु निनामलेखने अरते
विधूतनमिति अथ शममाह तच्छम इति तस्मा अरते शम उ पशमः यथारत्नावल्यां द्वितीयं के राजा निर्वर्ण्य वयस्य तया लिखितो
हमिति यत्समात्मन्यपि बहुमानस्तत्क्षणं न पश्यामीत्युपक्रमे सागरिका आत्मगतं हि अजसमस्स रमणे रहा अविदे ए नि अं भ्रमि गदा इत्यु

विधूतं स्यादरतिस्तच्छमः शमः परिहासवचोर्नर्मधृतिस्तज्जाद्युतिर्मता ॥३२॥

पशमाच्छमः यथा वा मुशराक्षसे प्रथमे के हंतु रात्मा राक्षसो गृह्यते हंत गृहीत इत्यं तेन चाणक्यस्मारते श्विंताया उ पशमाच्छम इति ३२ अथ
नर्म परिहासैति यथारत्नावल्यां द्वितीयं के सुसं सहि अस्स कदे तु मं आभदा सो अं पुन दो चिह्नि दि साग सास्त्रयं सुसंग दं कस्तक दे अहं आ अदा सुसं
अइ अप्य सं कि दे ए चित फल अस्स ता गे ल ए द मित्यने न बीजान्वितं परिहासवचनं यथा वेण्यां द्वितीयं के दुष्येधने च टी ह्सा द ध्मा दाय दे वा समर्पयति पुन
भानुमती अक्षय दत्ता ह्ता उ वणे हि कु सु माई अणरा ए वि दे व द ए स व रि अं णि व ने लि इ ति ह्सा प्रसारयति दुष्ये पुष्या ए प र्थयति भानुमत्सा सा त्प श जा त क पा
या ह्सा पुष्या णि प तं ती स ने न न र्म ए दुः स्वप्न दर्शनो पशमार्थं दं व ता पूजा विष्णु कारिणा बीजो ह्ता ना त्प रि हा स स्म प्र ति मु र्वा ग त्वं मु कं यथा वा मुशराक्षसे प्रथमे के चा
णक्यः भोः श्रेष्ठिन्मा मे वं व दे सा दि ना चं द न दा सा ति सं धा ना र्थं परिहासवचनं नर्म अपनर्म धृति माह धृतिरिति यथारत्नावल्यां द्वितीयं के सुसं सहि अदा विवदाणिं सितुममि

पुष्पमय सागं सुसंगमं विहस्य सुसंगं दं गि पिण विममं सि नुरागं
जाह्नवा न्वयेन धृतिः यथा च मुशराक्षसे प्रथमे के च चरति विहस्य विवदाणिं
नानुरागं वा न्वा य प्रीतिं सक्तं निनमं दुतिः

अथप्रणयनं १

सोत्तरेति यथावत्तावत्यां द्वितीयैके विद्वक्ः भोवअस्तदिहिआवहुसे राजाः सकौतुकं वयस्यकिमेतत् इत्यारभ्य पविशुतइतिपद्यतेन राजविद्वक्सागरिकासुसंगताना
मन्योन्यवचनेनोत्तरानुरागबीजोद्घाटनात्प्रणयनं अथनिरोधमाह हितरोधइति यथावत्तावत्यां द्वितीयैके राजाः धिक्कर्वप्राप्ताकथमपीतिपद्येनवत्तराजस्यसा
गरिकासमागमरूपस्यवासवदत्ताप्रवेशसूचकेनविद्वक्वचसा निरोधान्निरोधनं यथावामुदाराक्षसेप्रथमेके वृषलएवेत्यनेन कृष्णाहितागमनायस्वे
ष्टसिद्धयेचंदनदासस्यराक्षसहितभूतस्यनिरोधनान्निरोधः अथपुष्पासनमाह पुष्पास्तिस्तिनि यथावत्तावत्यां द्वितीयैके प्रसीदेतिब्रूमामितिपद्येनचित्र

सोत्तरावाक्प्रणयनं हितरोधो निरोधनम् पुष्पास्तिस्त्वनुनयः पुष्पं वाकं विशेषवत् ३३॥

दर्शनाकुपितायावासवदत्तायाअनुनयान्नायकनायिकयोदनुरागोद्घाटनान्वयेनपुष्पासनम् यथावामुदाराक्षसेप्रथमेके चाणक्यः भद्रकस्मिंश्चिद्विषयेत्वांनियो
कुमिष्ठासीत्यनेनैवजनस्यानुनयास्यपुष्पासनं अथपुष्पमाह पुष्पमिति यथावत्तावत्यां द्वितीयैके राजाः सागरिकाहस्तेगृहीतास्मप्रक्षुरंवाटयति विद्वक्ः भो
एसातुइत्यारभ्यराजाः श्रीदेवापाणिदप्यस्माइत्यनेननायकयोः साक्षादन्योन्यस्पर्शनादिनासुविशेषानुरागोद्घाटनात्पुष्पं यथावामुदाराक्षसेप्रथमेके रा
णकाः चंद्रगुप्तममातराक्षराक्षसभेद्वत्सीतिमामैवंमंस्थाइत्यारभ्यकश्चंद्रादिवचंद्रगुप्तपतेः कर्तुं व्यवस्थेत्पुष्पगिरां ततेनस्वाम्यनुवागप्रकाशकवि

शिवं वचनं पुष्पम् ॥ ३३ ॥

शिवः

९

अथोपन्यासमाह उपन्यास इति यथा रत्नादि के सुसंभवा अलंकार इत्युपक्रममुक्ता सही सागरि या तापसी ददु इत्यनेन सुसंगता वचसा
 सागरिका मया लिखिता सागरिका च त्वमिति स यथा वाग्वचनया वी जो दे दा दुपन्यासः यथा वामुद्राक्ष से प्रथमं के चंदन दा सः कि मिति अ
 इमा दो ज रा दो इषी अदी त्या दिरा जानुरा ग हे तु वी वरचना ११ अथ वज्रं वज्रमिति यथा रत्नादि तीये के वा स व द ता फल के निदिश्य अज्ज
 उत्र एसां दि आ तु इ स मी वे इत्युपक्रम चित्रक मपेर क वंती एसी स वे अ रा स मुप्य से ति अने प्र स क्ष निष्ठुर मभिहितं यथा वामुद्राः प्र के चारा के
 न भवाने वे त्या दिना चंदन दा स प्रति निष्ठुर मभिधाना इज्जम १२ अथ वर्णा संहारमाह चातुर्वर्ण्येति यथा वीर चरिते र तीये के परिषदिय मषी

५२

उपन्यासो वाग्वचना व ज्ञं प्र स क्ष निष्ठुरं चातुर्वर्ण्ये पग म न वर्णा संहार इत्यने ३४

राग मिति यद्येन रुषि क्षत्रिया मात्या दीनां संगतानां वचसा राग विजया शं सिना परशुराम दुर्नयस्या दोह पा आ दारेणो दे दना दृशी संहारः यथा
 मुद्रा प्रथमं के चारा के न पेया ताः कि मिति प्र धा र्थे ति यद्येन स वी अपि प्र कृत यः सुरे न पां तु न त द व लं वे ना हं का र्ये सा ध ये किं तु स्व बु ध्ये वे ति च
 तुर्वर्णा निर्वर्णा नं वर्णा संहार उक्तः १३ एता नि त्रयो दश प्रति मुखा गा नि मुखा सं धु प क्षिप्त विं दु ल क्ष रा वा त र वी ज प्र य त्ना नु गु र्पा ता नि वि धे य
 नि ए ते षां च मध्ये परि स र्प्य प्रा ण य न व ज्ञो प न्या स पु ष्या रां प्रा धा न्य मि तरे षां यथा सं भवं मु पो ज इति ३४

द.रु.टी.

१०

१०

अंतरापेन-४-

अथगर्भसंविमाह गर्भस्तदृष्टनष्टस्येति प्रतिमुखसंधौलक्षणक्षरूपतयास्तोकोटिन्नस्वबीजस्वयःसविशेषोद्भेदपूर्वकःसांतरायोलामःपुन
र्विच्छेदःपुनःप्राप्तिःपुनर्विच्छेदःपुनश्चतस्येवान्वेषणंवारंवारंस्तोत्रिहिरिभैकांतफलप्राप्ताशागर्भसंविधिरितितन्त्रचौसजिकत्वेनप्राप्तायाःपता
कायाःअनियमंदर्शयतिःपताकास्यान्नवेतिप्राप्तिसंभवस्तस्यादेवेतिदर्शयतिस्यादि-ति-यथारत्नावत्तृतीयैकेवत्तराजस्यवातवदत्तलक्ष
णौघौघेनतद्वेषपरिमहंसागरिकाभिसरणोपायेन विदूषकवच्चसासागरिकोप्राप्ताशप्रथमेषुनवीसवदत्तयाविच्छेदःपुनःप्राप्तिःपुन

गर्भस्तदृष्टनष्टस्वबीजस्यान्वेषणमुहुःद्वादशांगःपताकास्यान्नवास्यात्प्राप्तिसंभवः३५ अमृताहरणंमार्गैरूपोदा
हरोक्रमःसंगहश्चानुमानंचतोऽकाधिवलेतथा३६ उद्देशसंभ्रमाक्षेपालक्षणां वप्रसीयते ३७

विच्छेदं पुनरपायनिवारणोपायान्वेषणं नास्ति देवीपूसाधनं मुक्ता अन्य उपाय इत्यनेन दर्शितमिति यथामुद्राद्वितीयैके कोटित्वधीर
ज्जुनिवद्भेति यद्ये उपायापशंकाभ्यां मोर्धलक्ष्मी स्येयं रूपयाः प्राप्ते संभवः स च द्वादशां गोभवति तान्युद्दिशति अमृताहरणमिति सा
हूत ३६ ३७ यथोद्देशलक्षणमाह अमृताहरणं छेद्येति यथारत्नावत्तृतीयैकेकांचनमाला साहरेव संत असाह अदिसरत्रो
अमवेजो अंधरा अतोऽस्मा ए संविधिग्राहयिता ए इत्यादिना प्रवेशके न गृहीत वा सवदत्ता वेषायाः सागरिका पावत्तरा जाभि

१०

सरांछ विदूषकसुसंगताङ्गुत्तंकोचनमात्मानुवादद्वारेणद्विर्गमितसम्भूताहरां यथावेशपांत्तीयेके अथवा माहतरति एथास नुनास्यमुक्ते
 तिपद्येतवचनेनपुष्टिखिरस्मच्छवचनमुक्तम् यथावामुद्राक्षसेद्वितीयेके आहितुं डिकच्छुधारिणो विराधगुप्तस्य सर्वमाकृतवचनेप्रस्तुतोपयो
 गिच्छ आचरणां प्रस्तुतस्यराक्षसप्रतिकुसुमपुष्टतातकथनस्यापयोगिच्छ आचरणादभूताहरां १ मार्ग इति यथारत्नात्तीयेके विदूषकः
 दिदुश्चाबुसि समीहिदा ~~एकज्जमि~~ ~~इ~~ ए राजावयस्यकुशलेप्रियापाः शयारभ्य विदूकर्त्तकथयसेवमेवमित्येतेनयथाविदूषकेण

अमताहरांछ अमार्गस्तत्त्वार्थकीर्तनम् २

सागरिकासमागमः सचितः तथेवनिश्चितरूपोराजेनिवेदित इतितत्त्वार्थकथनं यथावामुद्राक्षसेद्वितीयेके नेदंविस्मृतमर्तिना नविषयव्यासं
 गमूखात्मनेति राक्षसस्यतत्त्वार्थकथनमितिमार्गः २ रूपमाह रूपमितिपथारत्नात्तीयेके राजा अहो किमपिकामिजनस्य स्वगृहिणीसमा
 गमपरिभाविनोमि नवजनेप्रतिपक्षपातः तथाहि प्रणयविशदावक्त्रेदृष्टिंददातीति आरभ्यकथंचिरयतिवसेतकः किंनखलुविदितः स्या
 दयेवतीतोदेव्याः शयनेनरात्नावतीसमागममाप्साशानुगुरोपनेवदेवीशंकायाश्चवितर्काद्वयं यथावामुद्राद्विकेरा

द.सू.टी.
११

क्षसः भगवतिकमजाजयेभ शमगुण जासि यतः आनंदहेतुमपि देवमयपास्येत्यारभ्य अपि चाविनीते तदहमाश्रयोऽन्यत्र नैवत्वा मकामं
करोमीत्येते राक्षसस्य वितर्कप्रतिपादनरूपमिति ३ उदाहरणमाह सौत्कर्षमिति यथा रत्नात्तृतीये के विद् सहर्षही हीमं को संवीरज्जला
हेरा विन ता रि सो व अस्सत्स परित्रो सो आसि जा रि सो महसया सा दो पि अवत्रां सुमिय भ विस्तदिनित के मिइत्यनेन रत्नावलीमा
सिवाती कौशा वीलाभादिति रिचतइति उत्कर्षाभिधानादुदाहरणं यथा वेराणां त के पोयः शस्त्रं विभर्ति स्वभुजगुरुम दइति अथवा म्ना स्वोत्क
र्षस्याभिधानात् यथा मुद्रा र द्वि के मया तावत्सुहृत्तमस्य चंदनदासस्येत्यारभ्य इष्टात्मजसपदीति पद्यांतराक्षसेन सौत्कर्षाभिधानादुदाह

रूपं विशेषवद्वाक्यं सौत्कर्षस्यादुदाहृतिः ३८ क्रमः संविन्यमानाभिः ५

राणां ४ क्रमः संविन्यमानेति यथा रत्नात्तृतीया जा उपनतप्रिया समागमस्यापि मे किमिदमित्यारभ्य विद् आकरादिमोदि सा रि रा सो पि
अवत्रा सो तु मे जेव उदिशि अ उक्तं निधरं मे ते दि ता रि वेदे मिसेत्त हा ग म रा मि सं ते न वत्स रा जस्य विन्यमान साग रि का समागमस्य
साग रि का प्राप्तिः यथा मुद्रा र द्वि के पाऊरा शिखसे संरति गाथा वाचनांतरं स्वगतं अये कुसुमपुरवत्तांत ज्ञो भवत्प्रति धिरिति गाथा
र्थः इत्यनेन पूर्वद्वारिकस्तिष्ठतीति कुसुमपुरवत्तांत हर चागमनस्य संचितं तस्य प्राप्तेः ५

११

क्रमान्तरं मतभेदेनाह भावज्ञानमिति यथारत्ना तृतीया राजा प्रियेसा गरिके शीतां शुभं स्वमुत्पन्ने इति आरभ्य किंप्रसन्नरुचि मित्यंतेन वासवद
 तयावत्स राजभावज्ञाना क्रमान्तरं यथावामुद्रा द्वितीया राजा शिरवसे समितिगार्थभावज्ञा क्रमः पञ्चमसंमहः संमह इति यथारत्ना त
 तीया राजा साधुवपस्य साधु इदंते पारितोषिकं इति कटकं ददाति इति सामदानाभ्यां विदूषकस्य सागरिका समागमकारिणाः संमहात्संम
 हः यथावामुद्रा द्वितीया केनाद्येन भूषणा निपरिधाप्य स्वस्ति भवते साधवाम्यहं इति केचुकि वचनं सामदानरूपम् ६ अम्यह इति यथारत्ना

भावज्ञानप्रथापरे संमहः सामदानोक्तिरभ्यहो लिंगतो नुमा ३॥

तृतीया राजा विदुषं स्वत्वत्कृत एवायमापतितो स्माकमनर्थः कुतः समारूढा प्रीतिः प्रणयवहमाना त्पतिदिनं व्यलीकं वीक्ष्येदं कृतमकृतप
 रं वलुमया प्रियो मुंचयद्यस्तु तमसहना जीवितमसौ प्रहृष्टस्य प्रेम्णाः त्वलितमविषं हि भवति विदुः भो अस्तु वासव ज्ञा किं करिस्स
 दिन्ति सा जारामि सा अरि आ उरा दुकरं जीविस्स दिन्ति त के प्रीत्यत्र प्रहृष्ट प्रेम स्वलनं सागरि नुगम जयेन वासव दत्ता यामरणाभ्य
 हनमनुमानं यथावामुद्रा द्वितीया राक्षसं यत्तमाहितुं डिक्छ प्रना विरधगुप्ते नानेन भवितव्यमिति राक्षसेनाभ्यहनादनुमानं ३॥

द. रु. टी.

१२

१२

तावधजेनमुक्तमंविद्यावमज्ज

अथाधिवलम. अतिसंधिरिति. यथारत्नावल्यां. तृती. कांचनमाला. महिगिरि. अंसाचित्रसालि. आवसंत. अस्तससंक. रेमिछोटिकांददा
तीत्यादिनावासवदत्ताकांचनमालिकाभ्यांसागरिकासुसंगतावेष्ठाभ्यांराजविदूषकयोरतिसंधीयमानत्वादधिवलमिति. यथा. मुद्रा. द्वि.
कार्ययगत्वान्मनसःप्रभृतत्वावप्रणिधीनांविस्मृतंइदानींस्मतिरुपलब्धा. इत्यनेनइष्टजनासंधानादधिवलम. अथतोटकं संरक्षमिति
यथारत्ना. त. वासवदत्ताउपसृत्य. जतंरदंसरि. संरदं पुनःसरोषंअज्जउत्तउत्थेहि. किंअज्जवि. आहिजादि। सेआदुःखमराभवीअदि.

अतिसंधिर्हतिवर्त्तंसंरक्षंतोटकंवचः ६

कांचरामालेएदेराज्जेअलदावासेरा. वंधिअ. आगोहि. एदंदुहुवत्सं. एदंपिदुहु. कस्यअ. अगा. दो. करेहीसंतेनवासवदत्तासंरक्षव
चनासागरिकासमागमांतरापभूतेनानियतमाप्रकारिणातोटकमुक्तं. यथावेष्ठा. तृती. प्रयत्नपरिवोधितः. स्तुतिमिरघशेषेनिशमित्या
दिना. धृतायुधोयावदहंतावदमैः. किमायुधैरित्यंतेनाय्येकर्णाश्रुत्यामोसंरक्षववसासेनाभेद. कारिणायांउवविजयप्राप्ताशान्वितंतो
टकं. यथावामुद्रा. द्विती. राक्षसःशस्त्रमाकृष्यसंभ्रमंअपिमयिस्थितकः. कुतुम्भपुरमुपरोत्सृति. प्रवीरकवक्षिप्रमिदानीं. प्राकारंपरितः. श
रासनधरैः. क्षिप्रंपरिक्रम्यतामित्यादिना. विराधः. अमात्यालमावेगे. नरत्तमिदंवर्यपितइत्यंतं. राक्षसस्यसंरभवचनंतोटकमिति.

राम
१२

मतांतरेणाधिवलतोऽकेलक्षपति तोऽकस्यामथाभाव इति यथारत्नाः तृतीः राजाः देवि एवमपि प्रत्यक्षदृष्टयः नीकः किं चिदिज्ञापयामि
 आताम्रतामपनयामि विलक्षणवलाक्षाकृतोचरणापोस्तददेवि मूर्द्धा कोपोपराजनितांतुमुखे नुविदेहंतुक्षमोपदिपरं करुणामयिष्य
 त इत्यनेन तोऽकस्यामथाभावस्यासंख्यवचसंराजोक्तत्वात् तोऽकमाह संख्यवचनमिति यथारत्नाः ३ राजाः प्रियेवासवदत्ते प्रसीदश्वास
 वादता अश्रुणिविधारयन्ती अज्जउउत्तमा एवं भगा अस्मसंकिदां एदा इं अकवरां इति वासवदत्तया संख्यवचनोक्तिः य
 थावेरां ४ राजा सुंदरकश्चित्कुशलमंगराजस्य पुरुषः कुशलं शरीरमात्रेणोत्पादिना राजा संसंभ्रमम् कथमित्येवमोदिना संख्यव

तोऽकस्यामथाभावं ब्रुवते धिवलंपरे संख्यवचनं पत्ततोऽकं संप्रचक्षते ४०

उद्देगो रिहता भीतिः शंका त्राशौचविभ्रमः ११

चसा तोऽकमिति ४० उद्देग इति यथारत्नाः तृतीः सागरिकाः स्वगतं कर्हि अकिदपुसोहिं अन्नरागे इच्छा ए मरिदुं रापरिअदि इत्यने
 न वासवदत्तातः सागरिकायाः भयमित्युद्देगः यो हि यस्यापका री सतस्या रिः यथा वेरां ४ सूतः भ्रुत्वा भयम् कथमासन्न एवाप्तौ को
 खराजपुत्रमहावनोत्पातमाह तो साहति रिह्यारभ्य अनार्यमाचरिष्यतीत्यंतं अर्शित उद्देगः यथा वा मुद्रा २ राक्षसः सोद्देगं सखे कु
 तश्चागा क्यवदोः परितोषः अफलमनिष्टफलं वादाह वर्मणाः प्रयत्नमधिष्ठा मीति राक्षसस्य चारा क्यसकाशा दुद्देगः १०

द. टी.

१३

१३

शंकात्रासाविति यथारत्नाव्यां इविदू पश्य त्रुचैः ससंभ्रमं का उगारसाकतंदेई वा सवद ताप्रप्यासां वा वादेदि रजासंभ्रममुपसृत्य कासा
 विसनेन वा सवद ता बुद्धिगृहीतायाः सागरिकायाः मरणाशंकया संभ्रम इति यथावेराणां केनेयथेकलकलः २ अथवा प्रासंभ्रमं प्रातु
 लश्कं रषभ्रातः प्रतीजामंगमीरुः किरीटी सप्रशरवर्षैः कुर्धधतरा धेपावभिद्रवति सर्वथा पीतं जोशितं दुःशासनस्य भीमेनेयं का तथा तेनसां
 प्राविश्य सप्रहारः संभ्रांतः सतः ब्रायतो २ कुमार इति त्रास इत्येताभ्यां त्रासशंकाभ्यां दुःशासन इह रावधसचकाभ्यां पांडवविजयप्राप्त्या शान्ति

गर्भवीजसमुद्भेदादाक्षेपः परिकीर्तितः ४१

तः संभ्रमः पथारामुद्रा द्विती राधनसः वामाक्षिसंदनं सूचयि ता आत्म कथं प्रथममेव सर्पदर्शनं अयं राक्षसस्य भयशंकारूपः संभ्रम
 रिति ११ आक्षेपमाह गर्भेति यथारत्नाव. तृती राजा वपस्पदेवी प्रसादनं मुक्ता नान्यप्रत्रो पापं पश्यामि पुनः क्रमांतरे सर्वथा देवी प्रसा
 दनं प्रतिनिधिः प्रसाशी भूताः स्म पुनस्तत्किमिह स्थितेन देवी मेव गत्वा प्रसादयामीत्यनेन देवी प्रसादाय ता सागरिका गम
 द्विरिति गर्भवीजोद्भेदादाक्षेपः यथावेराणां ४ अंके सुंदरकः अथवा किमेत्यदेवं उवाच हा मितस्सख

शिव

१३

एवं लिख्यं विदुः श्रुत्वा वीजस्य परिभट्टपि दामहति नो वदे कुरास्स मउाणि पोत्था हणप हण मल्लस्स जद विससाहि णो पंचाली के
 सगा हण कुत्तु मस्स फलमित्थेन वीजमेव फलोन्मुखतयाऽस्ति पतइत्याक्षेपः पथामुद्रा द्विती विराधः ततश्चाणावाहत केनेत्यादि वा
 णाक्य वीजसमुद्देशाक्षेपः १२ एतानि द्वादशगर्भागानि प्राप्ताशा प्रदर्शकत्वेनोपनिबन्धनीया येषां च मध्येऽभूताहरणं मार्ग
 तोटका विवलाक्षेपा नां प्राधान्यमिति सांगो गर्भसंक्षिप्तः ७१ अथावमर्शसंधिः क्रोधेनेति अथमर्शान्नवमर्शः पथालोचनं तच्च को
 धेन वायसना द्वाद्विलोभनेन वा भवितव्यमनेनार्थेनेत्येवधारितैकांतफलप्राप्त्यवसायात्ता गर्भसंधुद्धिर्न वीजार्थसंबन्धो वि

क्रोधेनावमर्शो घट्टयसना द्वाद्विलोभनात्
 गर्भनिर्विस्मवीजार्थः सोवमर्श इति स्मृतः ७२

मर्शोऽवमर्शः पथारत्नावल्यां चतुर्थे अग्निविद्रवपर्यंतो वा सवदन्ता प्रसृत्या निरपाय रत्नावली प्राप्य वसायात्ता वमर्शो दर्शितः यथा
 वेण्यां षष्ठे दुर्धौ धनरत्नात्तभीमसेनागमपर्यंतं पुषिष्टिरः निश्चस्य विचिंत्य तीर्त्तभीष्ममहोदधादित्यत्र स्वल्यावशेषे जपरत्ना
 दिभिर्विजपप्रत्यर्थिसमस्तभीष्मादि महारथवधादवधारितैकांतविजयावमर्शानंदर्शितं पथामुद्रा गर्भसंधौ प्रसिद्धसमुद्र
 रत्विषु चारण्यनीतिरूपवीजस्य कौमुदी महोत्सवप्रतिषेधात्तना प्रकरी नाम्नाल्पपाकथया विमर्शनादनुसंधानात् ७२

दश टी
१४

१५

विमर्शसंधेरंगायाह तत्रापवादोति सार्धे ४३ यथोद्देशलक्षणायाह दोषेति यथारत्ना ४ सुसंगता साखुतवस्मिणीभदि
सीएउज्जैसिं पे सिइति पवादं करिअउवस्मि दे अइरते एजाणीअदि कहिं पिणीदेति विदू सोद्देशं अदिगि विरां रे
किंदे देवीए इत्यारभ्य भोवअस्समा अस्सहा संभावोति साखु देवीए उज्जैसीए पे सिदा अदो अय्यिअं ति रा कहिंदं राजा
अहो निरुतो धाम पि देवी संतं वा सवदत्ता दोषप्रख्यापनादपवादं यथावेराणां षष्ठे पुषि शिरः पांचालक कच्चिदासादिता तस्य दु
रात्मनः कौरवापसदस्य पदवी पांचालकेवलं पदवी केशस्य श्रीपातक प्रधानहेतुरूपलब्धत्वेन नदुर्बोधन दोषप्रख्यापनादपवा

तत्रापवादसंफेदो विद्वद्वशक्तपः घुतिः प्रसंगच्छलनं व्यवसायो विरोधनं ४३ प्ररो
चनो ज्ञानमादानं च त्रयोदश दोषप्रख्यापवादः स्था १ संफेदो रोषभाषणम् २ ४४

दः यथावामु तृती चाराक्यः स्मितं कृत्वा उपाज्जुं तर्हि वयमाह ता इति चाराक्येन सोपाज्जुं मरुपदोषस्य प्रख्यापनादपवादः १
संफेद इति यथावेराणां षष्ठे के ततश्च व कोदरेणाभिहितं अपि भो कौरव राजकृतं वंधुज नादेशेन मनुना मेव विषादं कृत्वा शिव
इत्यारभ्य कोधाधिष्ठे पपरुषवाक्यं लह प्रस्तावितघोरसंग्रामा विसंतेन भीमदुर्बोधनयो रम्यो मरोषभाषणादि जपवी जान्वयेन
संफेद इति यथा मुद्रा तृतीये वेतालिका मराजा सुवर्णशत सहस्रदापुने चारा सत्रोधं वै हनरेति छे तदा दिराज चाराक्यो रोष
संभाषणं संफेदः २ ४४

शिव
१४

विद्रव इति यथा धलितरामे ४ वरुणः येनावस्यमुत्तानिसामपडतामसंतमायासितं बाल्याद्येन कृताक्षरुचुदलयप्रत्यर्पणैः क्रीडितं पुष्पाकं हृदयं स एव विशिष्टं रेवेरापू
 रितां सस्यलोमृच्छाघोरतमः प्रवेशविशेषो बह्वालवोनीयते यथा वा रत्ना वल्यांचतुर्थे केने पथ्ये मरुत्कलकलः हर्म्याणां हेमपुष्पघृतिनिवेत्यादिपुनर्वासवदत्ता-
 णकवुअनलेकारेणे एज्जणमिणसामएणिमिणहिराज्जसंजदासाभिरिक्काविबज्जदीत्येन नसागरिकावधवंधाग्निनिर्विद्रवः यथा च मुद्राराक्षसेतती
 येंके गृध्रेरावद्वचनिति पद्ये वधरूपो विद्रवः इव इति यथोत्तरचरिते पंचमं केन वः अथवा शांतं पापं दृष्टास्तेन विचारणीयचरितास्तिष्ठं त्वितिष्ठं त्विति पद्ये लवोरा
 मस्यगुरोस्तिरस्कारं कृतवान् यथा वा वेणुपंचके युधिष्ठिरः ॥ भगवन् रक्षाश्रजमुद्राभातः ॥ शान्तिप्रीतिर्मनसि न कृते सादिना युधिष्ठिरेण बलमद्रस्यतिरस्कराण
 यथा वा मुद्राराक्षसेतती येंके चंद्रगुप्तेन चालकस्य अन्येनैवेदमनुष्ठितमि सादिना तिरस्कराण इवः ॥ विरोधशमनमिति यथा वा बाल्यांचतुर्थे के सव्याजैः शपथै

विद्रवो वधबंधादिद्रवो गुरुतिरस्कातिः ॥ विरोधशमनं शक्तिलज्जो देजने घुतिः ॥ ४५ ॥

मित्स्नेन सागरिकालाभविरोधिवासवदत्ताकोपोपशमनाच्छक्तिः ॥ यथा वा उत्तरचरित्रे वधे केन वः ॥ विरोधो विभ्रांत इति पद्ये यथा वा वेणुपंचके कुर्वत्वा साहताग्निनोरा
 विभीमोक्तिः यथा वा मुद्राराक्षसेतती येंके चालकः दृष्टलनपारितं प्रतिविधातुं बाजा किमकोशलादुत्प्रयोजनापेक्षया चालकः ॥ कथं मकोशलं विध्यति प्रयोजनापे
 क्षयैवेत्यादि किमकोशलादितिकार्यविरोधे पृष्टे नस्य विरोधस्य शमनाच्छक्तिः ॥ तर्जनेति यथा वा वेणुपंचके एतच्च वचनमुपश्रुत्तरामानुजं सत्सारभ्यजन्मैदोरित्यादितः
 सत्कोषितः सरजसंस्त्येन नुर्वचनजलावलौटनाभ्यां दुयेधिन तर्जने देजुनकारिभ्यां पांडवविजयानुशूलदुषेधेनोत्सापनं हनुभ्यां भीमस्य घुतिरस्का यथा वा मुद्रारा
 क्षसेतती येंके राजा अन्येनैवेदमनुष्ठितं चालकः ॥ आः केनेत्यादिका तर्जनरूपघुतिः ॥ ४५ ॥

गुरुकीर्तनमिति यथा रत्नावल्यां चतुर्थे के. पा. सो. सिंह. ले. श्वर. सु. तार. ला. व. ली. नामा. मु. प्र. ती. वा. स. व. द. ग. था. मु. प. श्रु. त. दे. वा. य. पूर्व. प्रा. र्थि. ता. स. ती. प्र. ति. दे. ने. से. ने. न. र. ला. व. ली. ला. मा.
 दु. क्क. मा. भि. ज. न. प्र. का. शि. वि. ना. प्र. सं. गा. गुरु. की. र्त्त. ने. न. प्र. सं. गा. य. था. वा. म्. च्छ. क. टि. का. था. चं. ड. ल. सो. मा. अ. ल. द. न. सु. को. अ. ज्ज. वि. श. द. न. स्मा. ए. त्त. चा. नु. द. ने. वा. वा. दि. दु. व.
 ज्ज. हा. ए. णि. ज्ज. दि. ग्ग. दे. ए. किल. ग. णि. आ. व. सं. त. से. णि. मा. सु. व. ल. लो. हे. ए. वा. वा. दि. द. ति. चा. नु. द. न. म. व. श. त. प. रि. पू. त. मि. सा. दि. ना. चा. नु. द. न. व. धा. म्. द. य. तु. क्क. ल. प्र. सं. गा. गुरु. की.
 र्त्त. ने. य. था. वा. म्. श. रा. क्ष. से. तृ. ती. ये. के. अं. मो. धी. नां. त. मा. ल. प्र. न. व. कि. स. ल. य. श. पा. म. वे. ला. व. ना. ना. मा. पा. रे. म्. श्रु. त. लो. चं. ड. ल. ति. मि. कु. ल. सो. मि. तां. त. र्ज. ला. नां. मा. ले. वा. ल्हा. न. पु. प्पा. न. व. न. प.
 ति. श. ने. स. म. ते. मा. शि. रो. मि. सा. म. ये. व. स. व. लं. ती. क. थ. य. ति. वि. न. या. हं. क. तं. ने. प्र. मु. त्त. मि. सा. दि. गुरु. की. र्त्त. ने. छ. ल. न. मि. ति. य. था. र. ला. व. ल्यां. च. त. थु. र्थे. के. राजा. अ. हो. नि. रो. धा. प्र. पि. दे. वी. स.
 ने. न. वा. स. व. द. ना. या. इ. शा. सं. पा. द. ना. व. त्त. राज. सा. व. मा. न. ना. छ. ल. न. मि. ति. य. था. वा. म्. श. रा. क्ष. से. तृ. ती. ये. के. राजा. स. को. पं. आ. र्थे. ए. वं. स. र्ध. त्रि. न. र. व. चे. शा. प्र. सं. रे. ए. सा. र. म्. ते. न. स्व. स्व. क.

गुरुकीर्तनं प्रसंगच्छलनं वावमाननम् व्यवसायः स्वशक्त्युक्तिः

म. ए. प. मि. यु. ज्जा. म. हे. इ. सा. दि. ना. गुरु. श्वा. ए. व. स्या. व. मा. न. ना. छ. ल. नं. व्यव. सा. य. इ. ति. य. था. र. ला. व. ल्यां. च. त. थु. र्थे. के. र्त्त. ज्ज. लि. क्क. किं. ध. र. ए. ए. मि. अं. को. आ. आ. से. म. हि. अ. रो. ज. ले. ज.
 ल. णे. म. ज्ज. से. वि. प. ओ. दा. वि. ज्ज. उ. दे. हि. आ. ए. ति. अ. ह. वा. किं. व. तु. ए. जं. पि. अ. ए. न. ज्ज. प. उ. त्सा. ए. सा. न. ए. ण. ति. हि. अ. ओ. ए. ज. तु. म. से. द. हं. ते. दा. वे. मि. कु. डं. यु. स. ले. मं. त. थ. वा. वे. ए. स.
 ने. न. र्त्त. ज्ज. लि. को. मि. थ. य. प्रे. सं. भ्र. मो. सो. पे. ने. न. व. त्त. राज. स्य. रु. द. म. स्थ. सा. र्ग. रि. को. द. र. ना. तु. क्क. लो. स्व. श. क्ति. मा. वि. कृ. त. वा. न. य. था. वा. वे. ए. यो. ष. ठ. को. न. न. ते. ना. ध. वी. ते. र्त्त. मि.
 यु. धि. दि. र. स्व. दं. उ. श. क्ति. मा. वि. श्र. का. रे. ति. य. था. च. मु. श. रा. क्ष. से. तृ. ती. ये. के. बा. ए. क्क. वि. ह. स्य. ए. त्त. ह. तं. रा. क्ष. से. न. न. या. पु. न. न. ज्ञा. तं. न. द. मि. व. भ. व. तं. मु. ह. स्य. म. या. पु. न. न.
 वा. नि. व. ह. तं. न. म. ल. य. के. तु. रा. धि. रा. ज्य. प. दे. नि. यो. ज. यि. त. य. इ. ति. इ. दं. रा. क्ष. स. नी. ति. वि. न. वा. क्षं. पा. र्थं. सो. त्सा. स. व. च. ने. न. स्व. श. क्ति. प्र. शं. स. नं. व्यव. सा. यः ॥ ॥ ॥ ॥

संरथोक्तिरिति यथावेण्यापंचमैके राजाः रेरेम कृतनय किमेवं दृष्ट्यराजः पुरोभिं दितय मात्मकर्मशाघसे अपिच स्वकाके शोभोयसारम्यशोकं स्त्री वन्मयनसलिरिति
 राजाः पुरात्मन्भरतकुलापसदपांडवपशोनाहंनवानिबदिकथनाप्रगभः किंतु द्रष्टुं तिनपुरासुमं इत्यादिना संरथयोः स्वशक्तुक्तिविरोधनं यथावा मुद्राराक्षसे
 तृतीयैके चाणक्यः देवम विद्यासः प्रमाणयंति राजा विद्या सायविकथनाभवंति इत्यादिना क्रोधसंरथयोरन्योन्याधिपेताक्तिविरोधनं ~~सिद्धे~~ सिद्धे
 नित्यथावेण्याषष्ठैके पांचालकः अहं देवेन चक्रपाणिने सुपुत्रस्य कृतं संदेहं नश्यंतां सलिलेन रत्नकलशराज्याभिवेकाय त इत्यादिना मंगलानि कर्तुमाज्ञापयति दे
 वोयुधिष्ठिर इत्यनेन द्रोपदीकेशसंयमनमुधिष्ठिरराज्याभिवेकयोर्जाविनोदपिसिद्धत्वेन दर्शिकाप्ररोचना विकल्पनेति यथावेण्यापंचमैके श्रीमः तातअंबसक
 लरिपुत्रयाशेति अपिच तात चूर्णिताशेषकैरथ इत्यनेन विजयबीजानुगतस्वगुणविकरणादिचलनं यथावारत्नावत्स्यांचतुर्थैके योगंधरायणः देव्यामवच
 संरथोक्तिविरोधनं ४६। सिद्धमंत्राणोनाविदशिकास्मात्प्ररोचना विकल्पना विचलनमादानं कार्यसंग्रहः ॥४७॥

नातपेत्सनेनान्यपरेणपिमौगंधरायणेनमयाजगत्त्वमित्तानुबं धीकन्यालामोवत्तराजस्यकृतइत्यनेनस्वगुणविकरणादिचलनं आदानमिति यथावेण्याषष्ठैके श्री
 मः ननुमोसमंतपंचकसंचारिणः रक्षानाहमिहादिना समस्तगर्थि ~~सिद्धे~~ कार्यस्यसंग्रहः यथावारत्नावत्स्यांचतुर्थैके सागरिकादिशोबिलोकादिहिजासमंत
 दोष्मज्जलिदोभअंबुदवकोअज्जकरिस्तदिदुःखावसाणमित्यनेनदुःखावसानकार्यस्यसंग्रहः यथाचजगत्त्वमित्तलामः प्रमोदितियथाचमुद्राराक्षसेचतु
 र्थैके राक्षसः गामाक्षस्यदनं कचपित्तमादिप्रस्तावगताप्रतिपादयती संतकार्यसंग्रहणं चाणक्यकृतैकेस्वराक्षसातिमिधानरूपस्यकार्यस्वराक्षसेनैवदुसपश्रुति
 दुःशकुनद्वारासंग्रहणदादानं इत्येतानि त्रयोदशोवमर्षाणि नित्यैतेवान्यथादशक्तिप्ररोचनादानानि प्रधानानीति ज्ञेयं ४७॥

दशरुटी.

१६

16

अथनिर्वहमसंधिः बीजवंतश्चिः यथावेणुषंके के. कंचुकीरुपस्यससर्खं. महाराजवर्षसे. अयंरवःकुमारभीमसेनः सुयोधनक्षतजानली. कृतसकजशरीरोदुर्लक्ष्यवक्ति.
 वनिदिसादिनाद्रोपदीकेशसंयमनादिमुखसं. आदिबीजानंनिजजयवर्मानोपक्षितानांकार्ययोजनं. यथावारत्मावल्याचतुर्थके सागरिकारत्नमत्तावसुभ्रतिवात्रवादीनामया.
 नामुखसं. आदिमुप्रकीर्णना वत्तराजे ककार्यार्थत्वं. वसुभ्रतिः सागरिकानिर्वर्णपदार्थ. वात्रव्यसुसहृशीयंराजपुत्रा इसादिना दक्षितः यथावमुशराक्षसंपंचमेके. प्र
 विमपुनवः जेजुजेदुकुमारो. अज्जगुमहाणा धिक्किदोरीद्वररवो विस्रवे दिवसापंकसमाप्तिपर्वतमथमेके किमत्र निवर्तमानोसादिना एवमेवैत्यंतेनोपक्षिमस्यबीजस्या
 नेकधाप्रकीर्णस्यैकार्यकिरणमिति निर्वहणसंधिः अधास्यागव्याहसाधेन संधिवि. ४१. यथावेणुषंके. भीमः. नवतियज्ञवेदि संभवेस्मरति नवतीयमयोक्तं चंचुजेतोस
 महृशीयंराजपुत्रा. वात्रव्यः. ममाप्येवमेवप्रतिभातीत्यनेन नायिकाबीजोपगमनात्संधिः. यथावेणुषंके. भीमः. नवतियज्ञवेदि संभवेस्मरति नवतीयमयोक्तं चंचुजेतोस
 बीजवंतो नुरवायथा विप्रकीर्णयथायथं. ऐकार्यमुपनीयंते यत्र निर्वहणं हितम्. ४८. संधिर्विशोभो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणं.
 प्रसादानंदसमयाः कृतिर्नवोपग्रहः पूर्वभावापसंहारो प्रशस्तिश्चतुर्दश. संधिर्विशोभो ग्रथनं निर्णयः कार्यमार्गः. ५०॥

नेनोपक्षिमस्यबीजस्यपुनरुपगमनात्संधिः यथावामुशराक्षसंपंचमाकारं मे सिद्धार्थकस्य प्रवेशेन बीजस्यचाणक्यनीते सपगमना निर्वहणारव्यसंधिः. विरोधमारु. विरो
 धश्चिः यथावत्मावल्याचतुर्थके वसुभ्रतिः निरूप्यः कुतश्चैकन्यका. राजा. देवीजानाति. वासवदना. अज्जगुसुपुत्रस्य. राजा. आत्मगतं. योगंधरायणे. अन्यस्ताकायमसौ
 मामनिवेद्यकश्चितीत्येन नरत्मावलीरूपकार्या विषयाद्विशोधः यथावेणुषंके. भीमः. मुचुतुत्रसामार्थः क्षणमेकं युधिष्ठिरः. क्षिमपरमवशिष्टं. भीमः. संयमा
 सुपुत्रस्य. युधिष्ठिरः. गच्छतुमवाननुभवतुं पत्निनी वेणी. सहारमिसंतकेशसंयमनकार्यस्यान्वेषणं. यथावामुशराक्षसंपंचमेके सिद्धार्थकक्षपणकयोर्विवादे. स
 पणकः. सावगगच्छतुहोदकज्ज. सिद्धी. अहंविभाउरा. अणुदामुद्वाचेमीत्यनेन क्षपणकेन चिकीर्षितमहाप्रमोजनसिध्यर्थं मुद्रयाचनेन याजेन भागुरायणं प्रतिग

विषयमीतिमविषयस्यमार्गलोपिरेधः॥५०॥

१६

ग्रथनमिति यथा रत्नावल्यां चतुर्थे के योगं धरायणः देवक्षम्यतां यदेवस्मानि वेद्येन येन हननमिसेन न वत्सराजस्य रत्नावली प्रापाणकार्योपक्षेपाग्रथनं यथावा वेण्याषष्ठे
 के श्रीमः पांचालिनखतुमविजीवति संहर्तव्यादुःशासनविनुलितावेगिरात्मपाणिना तिष्ठतु त्वयमेवाहं संहरामीत्यनेन द्वौ पदौ केशसंयमनाकार्यस्योपक्षेपाग्र
 थनं यथावा मुद्राराक्षसे पंचमे के भागुरायणः स्वगतं कष्टमवभवमपिनास्मात्सुखं हान्कुमारो मलयकेतुवतिसंघातव्यदुपलोटः करः अथ बाकुले लज्जायां चेति हस्त
 नेन कार्यस्य नलयकेतुवतिसंघातेन राक्षसवशीकरणरूपस्योपक्षेपाग्रथनं निर्णयमारु अनुभूतारवात्तितियथा रत्नावल्यां चतुर्थे के योगं धरायणः कृतोज्जिः देवशू
 यतामियं सिंहलेश्वरदुहिता सिंहलेश्वरदुहितामिहादेशेनोपदिष्टे सुपक्रम्य तदा लावणिके देवी दग्धे सुपक्रम्य तिप्रसिद्धिमुत्साधतदंतिकं वाभयः प्रेषित इत्यनेन योगं
 धरायणः स्वातुभूतमथं रमापितबोद्ध यथावा वेण्याषष्ठे के श्रीमः देवदेव अज्ञातशत्रो अघापिदुर्घोधनहनकः मया हितस्मदुरात्मनो भूमोक्षिप्तं शरीरमिति हस्तनेन स्वातुभू

ग्रथनंतदुपक्षेपोऽनुभूतारवातु निर्णयः परिभावो मिथोज्ञः प्रसादः पर्युपासनम् ५११

तार्थस्य नीमेन कथनात् यथावा मुद्राराक्षसे पंचमे के क्षपणकः स्वगतं अमेकतं मलयकेतुवतकेन कृतार्थस्मीत्यनेन बीजस्यानुगुणं कार्यमलयकेतुराक्षसयोर्विरोधरूपं
 तस्य प्रख्यापनात् पनान्निर्णय इति परिभाषितियथा रत्नावल्यां चतुर्थे के रत्नावली आत्मगतं किदावराहा देवी एणसंखुलोमिमुहं सेदु वासवदत्ता सास्व इकु
 पक्रम्य वासवदत्ता वसुभूति निर्दिश्य अज्ज अभवजो अभराभण एण आउली किदलि जे एजाणं ते एव्विण चरिवदं स्मीत्यनेनान्योन्यपरिग्रहं नात्परिभाषणं यथावा
 वेण्याषष्ठे के श्रीमः रुद्रायनासिराजो सदसिन् पशुनेत्यादिना क्रासो भातुमती कथनोपहसति पांडवदारा नित्यं तेन परिभाषणं यथावा मुद्राराक्षसे पंचमे के भागुरायणः
 दंतयोर्मिथोज्ञस्य नपरिभाषणं प्रसाद इति यथा रत्नावल्यां चतुर्थे के देवक्षम्यतामिसादि यथावा वेण्याषष्ठे के श्रीमः द्वौ पदौ मुपसृत्य देवि पांचालतनये हिष्णावर्द्धं स रिपुकु
 लक्षयेते तेनेन द्वौ पदौ श्रीमेनाराधितत्वात् प्रसादः यथावा मुद्राराक्षसे पंचमे के भागुरायणः मलयकावगेने सुपक्रम्य तदं वस्तु निनोषां न नीयोराक्षसः आनंदराज्यलाभादुप

मिसं नममाधातं नमि

आनंदरतिः पथारत्नावल्यां चतुर्थे के राजा यथाह देवी रत्नावली गृह्णाति यथा च वेण्यां षष्ठे के शौपथः ग्राधविभुमरिदक्षिणदं वा वारं ग्राधस्तपसा देहापुणे विमिति विस्सं के पान्दु
विपथावामुशाराहससप्तमे के राजा विगुली कंत कारु कोपी सेनैः प्रार्थित रत्नादनी भाल कोश संयमन राहससा विप्रप्राप्तिरूपैरानंदः समपदति यथा रत्नावल्यां चतुर्थे
के वासवदत्तारत्नावली नालिंग्यः समस्त रविरिणिये इत्यनेन प्रगिन्यारभ्य न्यसमागमने नृदुःख निर्जमनात्मनः यथा च वेण्यां षष्ठे के युधिष्ठिरः भगवन्कुतस्तस्य युधि
विजयादन्यस्य भगवान्युक्तः स्वयमेव नारायणे मंगलान्याशास्त्रं गुरुमरदादि क्षात्रेण तादिना युधिष्ठिरेण दुःखापगमदर्शनार्थं पाचमुशाराहससप्तमे के चालुक्य
ः सर्व्वः अये यमसावमायराक्षः येन मरुतामना गुराभिः कल्पनात्केशे वित्यनेन चालुक्यदुःखापगमदर्शनार्थं पाचमुशाराहससप्तमे के चालुक्यः प्रसादनेन बभूव

आनंदोवांछिनावाप्तिःसमयोदुःखनिर्गमः॥

क्षतिर्लब्धार्थमनंमनापानिश्चनवाणाम् ५२॥

नये वासवदत्ता अज्जउत्तरेसेमाहु उलंतातधाकरेहिजेणबंधुअणंणसुमरेदीसवेव नोन्यवचसालथापारत्तावत्याराहोहु सिद्धेकपक्षमसात् यथावावेत्तांवेष्टेके
श्रीहस्तः एतेरवलुमगर्वतोव्यासवाल्मीकिजामदग्न्यजोवालिप्रभृतयोदेवाअभिवेकधारयंतसिद्धतीयंतनप्राप्तराज्यस्याभिवेकमंगलैः स्थिरीकरणकृतिः यथा
वामुहाराक्षसेसप्तमंकेचाणक्यः ववतववलअमायराक्षसेनानुगृहीतोसिद्धिवावर्तनेवान्न राजाण्यप्रसादश्चद्रुतिनानुभूयतइत्यनेनराज्यस्थिरीकर
णकृतिः अथभावणंमानाघातिरिति यथारत्तावत्याचतुर्थंजोराजाः अतः परमपिप्रियमस्ति नीतोविक्रमबाहु रात्मवशतानिपनेन कामार्थमानाछिद
ताभावणमिति यथावावेत्तां युधिष्ठिरः पश्यतुदेवः जोधार्धैः सकलंरुंरंरिपुकुलमिसादिनाभावणं यथाचतुशराक्षसेसप्तमंके राक्षसः प्रकाशं विष्णुमन
नः सर्वकार्यप्रतिपत्तिहेतवसुहृत्सहायकागतिः प्रहोन्मीसादिनाभावणं ५२

अथ पूर्वभावोपपत्तेरुक्तं यथैव कार्यदृष्टीति यथावत्त्वावस्थां चतुर्थे के योगं धरायणः एवं विहाय न गिन्याः संप्रतिकरणीये देवी प्रमाणां वासवदत्ता अज्जकुडं जेवुं किं न भणसि पडिथा
 देहि मेर अणुवर्णिनि इत्यनेन वत्सराजाय दत्तावली दृष्टतामिति कार्यस्य योगं धरायणानुप्रविष्टस्य वासवदत्तया दर्शनात्स्वभाव इति यथावा वेण्यां वृद्धे के भीमः बुद्धिः सति
 के कृत्वा जनुमती परिभवतु संप्रतियाडवानित्यथा चतुशराक्षसे सत्तमे के चारुणकः भद्रनिवेष्टनाममात्यराक्षसाय सोयमिदानीं जानीते इदमिष्टकार्यदर्शनं प्रभावः अ
 नुत प्राप्तिस्तु यथावेण्यां वृद्धे के नेयथ्ये भद्रा समरानलदग्धो वायस्वस्ति भवते राजन्यलोकात् क्रौञ्चो धैर्यस्यैति मुधिष्ठिरः देवि एष ते मूर्खजानां संहारो भिन्नं दिनो न भस्म
 लसंचादिण सिद्धजनेनेत्यनेनानुतार्थप्राप्तिकृत्वा इयं लब्धार्थशमनात्कृतिरपि भवति यथावा मुशराक्षसे सत्तमे के नतः प्रविशति जवनिं काह न गरी रोतु ववमात्र हृत्प
 श्याणकः भद्रकपयः के नोत्तुंगजटा कलापकपि गोबरः पटांते शिववीसापुपमानेनाहुतपुकराराक्षसप्राप्तिरित्यनुत प्राप्तेः पगूहनं वरानि रिति यथा सर्वत्र किं न

कार्यदृष्टानुत प्राप्ति पूर्वभावोपपत्तेरुक्तं वरानिः कार्यसंहारः प्रशक्तिः शुभशंसकभू. प. ३१

भूयः प्रियमुपकरोमीत्यनेन कार्यस्य संहारणत्वात् संहारः प्रशक्तिरिति यथावेण्यां ग्रीततरश्चैव गवांस्तदिदमस्तु अक्षपणमतिः कामं जीयाज्जने पुनरुपायुवं मगवज्जति
 तं विनापुनरुपानमे कलितमवनो विदधुर्गुणेषु विशेषवान्ततनुसुहती नृपाभूयः प्रसादितमंडलवृत्तिः यथावारत्तावत्यां नृपापीदमस्तु भरतवाक्यं उर्वमुक्षानसंसाजन
 यतु विस्मज्जन्वासे वाहमिष्टमिष्टे स्त्रै विष्टपानां विदधतु विधिवत्सीणानं गोजनुरवाः आकल्पानां क्रियासुः क्रमसमुपचितं संगतं सज्जनाश्च निर्विघ्नेषां वकाशं पिबुनज
 नवचो वज्रनादजले पमिति यथाचमुशराक्षसे तथापीदमस्तु भरतवाक्यं वाराहो मातयेनेस्तनुमवन विधावास्थितः स्वानुहं यस्य प्रादंते कोटिं प्रलयपरिगताशि श्रिये
 भूतपात्री न्नेष्टे रूढीं जमानुज युगमधुना संधिताराजमूर्तः स श्रीमदधुन्यश्चिरमवतु मरीयाधि विध्वंस्युम इति शुभाभां सनात्प्रशक्तिरित्येतानि चतुर्दशानि वरानि

अथ पूर्वभावोपपत्तेरुक्तं वरानिः कार्यसंहारः प्रशक्तिः शुभशंसकभू. प. ३१

18

प्रकारं चांगानां प्रयोजनमिह साह-उत्तांगानामिति नानि प्रयोजनान्याह इह संयति-विबहितार्थनिबन्धनं गोप्यार्थगोपनं प्रकारार्थप्रकाशनं अभिनवरागदृष्टिः चमत्कारितं काव्यस्येति वृत्तं
स्वविस्तरश्च संगतः भिः बहुप्रयोजनानि संपद्यते इति ॥ ५४ ॥ पुनर्वस्तु विभागमाह-द्वेधेति ॥ ५५ ॥ कीदृक्त्वम्यं कीदृग्दृश्यमभ्युपगच्छति नीरसो नु चित इति ॥ ५६ ॥ सूत्रप्रतिपादनप्रकार-
माह-अर्थोपक्षेपकोशेति ॥ ५७ ॥ तत्र विक्रमकोश इति-हमेति-अतीतानां प्राविनां च काव्यमवानां हापकोमध्यमेन मध्यमाभ्यां वाचाभ्यां प्रयोजितो विक्रमकोः स द्विविधः
ः शुद्धः संकीर्णश्चेत्याह-एकेति-एकेन द्वाभ्यां वा मध्यमाभ्यां शुद्धो भवति-मध्यमाधमपात्रयुगपत्संकीर्ण इति ॥ ५८ ॥ अथ प्रवेशकमाह-न ददेवेति-तददेवेत्यनेन भूतं न
विषयदर्शनापकत्वमिति दिश्यते-अनुदात्तोत्साचनी च पात्रप्रयोजित इति विक्रमकोश लक्षणपवादः-अंकवयस्येत्यनेन प्रथमं के प्रतिषेधः ॥ ५९ ॥ अथ चूलिका-अंतर्जवनि

उत्तांगानां चतुःषष्टिः षोडशैवां प्रयोजनं-इह स्यात्प्रत्येकं च नागोप्यगुप्तिः प्रकाशनं ॥ ५४ ॥ रागः प्रयोगस्याभ्यर्थं हतांतस्यानुपक्षयः।
वधाविभागः कर्तव्यः सर्वस्यापीह वस्तुनः ॥ ५५ ॥ सूत्रमेव न वेति-विदृश्यमभ्युपगच्छति नीरसो नु चित इति-संस्तु चो वस्तु विस्तरः ॥ ५६ ॥
दृश्यस्तु मधुरोदात्तरसभाव निरंतरः-अर्थोपक्षेपकोशे चोपचमिः प्रतिपादयेत् ॥ ५७ ॥ विक्रमचूलिकां काव्याकावतारप्रवेशकः-इह न
वर्तिष्यमाणानां काव्यांशानां निदर्शकः-संक्षेपायस्तु विक्रमो मध्यपात्रप्रयोजितः-एकानेक इति-शुद्धः संकीर्ण इति च मध्यमैः तददे-
वानुदात्तोत्साचनी च पात्रप्रयोजितः-प्रवेशको वयस्येत्येवार्थस्योपसृचकः-अंतर्जवनिकानस्येव चूलिकां प्रत्येकं च नागोप्यगुप्तिः ॥ ६० ॥

केति-नेपथ्यपात्रेणार्थस्य सूचनं चूलिकेति-यथेतरचरित्रे द्वितीयं काव्यं-नेपथ्ये-स्वागतं भोस्तपोधन-प्रविशति तपोधन इति नेपथ्यपात्रेणार्थसंति कथा आश्रयाः सूचना
चूलिका-यथा नीरवदिति चतुर्थं काव्यं-नेपथ्ये-भो भो वैमानिकाः प्रवर्ततारंगमंगलानि-रुशां चो नैरासी सादिश-अनेपथ्यपात्रे-देवैरामेण पद-अनुदात्तोत्साचनी च पात्रप्रयोजित इति सूचना
चूलिका-यथा चतुर्गुणसंज्ञा-नेपथ्ये-इह तादेव इत्यनेन वयपात्रे-देवचंद्रगुप्तप्रवेशसूचना चूलिका- ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

शिवः
१८

अथांकास्य अंकांतपात्रैरिति अंकांत एव पात्रं अंकांतपात्रेन विभक्त्येन रां कमुवस्य सूचनां तदशेनोत्तरं कावतार अंकास्य यथावीरचरिते द्वितीयांकांते प्रविश्य सुमंत्रः नवाव
मोवसिष्ठविश्वामित्रौ समग्रावापुमाना कृतं तदस्युपनाम्यतत्रै ~~वगधामि~~ वगधामि संसमातिरुत्ततः प्रविशति उपविष्टवसिष्ठ विश्वामित्रपत्न्युरामा इत्यत्र पूर्वा
कांत एव प्रविष्टेन सुमंत्रपात्रेण शतानंदजनक कथा विधेदुत्तरं कमुवस्य सूचनां दंकास्यमिति यथा बामुद्राराक्षसे द्वितीये केततः प्रविशत्यासनस्यः पुत्रेणानुगम्यमानः स
चिंतारक्षस्यनेन प्रथमांकांते चाणकेन मदबलेन विगाहमानमिति राक्षसकृतस्य नीतिप्रयोगस्य बक्ष्यमाणस्य सूचनां दंकास्यमिति ६१ अथांकावतारः अंकावतार इति प

अंकांतपात्रैरंकास्यं छिन्नां कस्यार्थसूचनात् ६१ अंकावतारत्वं कां ~~न~~ तपात्रं कस्याविभागतः एभिः संसृजयेत्
चंद्रप्रमं कैः प्रदर्शयेत् ६२ नाद्यधर्ममपेक्षेत न वस्तु त्रिधेयते सर्वेषां नियतस्यैव श्राव्यमश्राव्यमेव च ६३
सर्वश्राव्यं प्रकाशं स्यादश्राव्यं स्वगतं मतं दधान्यन्नाद्यधर्मास्त्वजनांतमपवारितं ६४

त्रयविष्टपात्रेण सूचितमेव पूर्वांकावच्छिन्नोर्ध्वनये बांकांत रमापतति प्रवेशकविष्णुं कविष्णुमं कावतारः यथामातुर्विकानिमित्ते प्रथमांकांते विष्णुकः नेण हिरुदे विदेव
एपेस्त्रा गिरंगदु असंगी दोव अरुणं कवि अततम अवदोहं विसृज्यो अहं वातु दंग सोहा जे बणं बुद्धावदस्मादि सुपुत्रो मष्ट दगाह अदला दने तदे सर्वा एव पात्राणि
प्रथमांतमजोता निपात्र संक्रांति दर्शनं द्वितीयांकादावार मंत इति प्रथमांकाया विष्टेनैव द्वितीयांका स्यावतार एव दंकावतार इति यथा बामुद्राराक्षसे चतुर्थे केतुकार न
प्रवेश समये राक्षसा आत्मगतं कस्मिन्प्रयोजने मयायं प्रसिद्ध इति प्रयोजनानां वातुत्मान्मरवद्वगधामिराक्षसं प्रतिकार न के तावक्ष्यमाणस्य चाणक्येनोपयोगि
विरोधस्य पूर्वांका नुगतत्वादंकावतार ए ६२ पुनश्चिधवस्तु दिनाग मारु नाद्यधर्ममिति केत प्रका रेण त्रै धंत दारु सर्वेषामिति ६३ सर्वश्राव्यमिति तव श्राव्य यदस्तु तत्र का

॥३॥
अथांकास्य अंकांतपात्रैरिति अंकांत एव पात्रं अंकांतपात्रेन विभक्त्येन रां कमुवस्य सूचनां तदशेनोत्तरं कावतार अंकास्य यथावीरचरिते द्वितीयांकांते प्रविश्य सुमंत्रः नवाव
मोवसिष्ठविश्वामित्रौ समग्रावापुमाना कृतं तदस्युपनाम्यतत्रै ~~वगधामि~~ वगधामि संसमातिरुत्ततः प्रविशति उपविष्टवसिष्ठ विश्वामित्रपत्न्युरामा इत्यत्र पूर्वा
कांत एव प्रविष्टेन सुमंत्रपात्रेण शतानंदजनक कथा विधेदुत्तरं कमुवस्य सूचनां दंकास्यमिति यथा बामुद्राराक्षसे द्वितीये केततः प्रविशत्यासनस्यः पुत्रेणानुगम्यमानः स
चिंतारक्षस्यनेन प्रथमांकांते चाणकेन मदबलेन विगाहमानमिति राक्षसकृतस्य नीतिप्रयोगस्य बक्ष्यमाणस्य सूचनां दंकास्यमिति ६१ अथांकावतारः अंकावतार इति प

द.क.री.

१९

१९

तत्र जनांतिकानां त्रिपताका केति यस्मिन् आद्यं तस्मात्तरे अर्धसर्वा गुणि वक्रानामिकं त्रिपताका कदं कृत्वा न्यूनसहस्रं अने तज्जनांतिकमिति ६५ अपवादितमाह सहस्रमिति प
राह सान्ध्या सहस्रकथनमपवादितमिति किं ब्रवीषीसादि स्पष्टार्थः ६६ अस्यान्यदिनाद्यधर्मत्वेन प्रथमकृत्यादीनि केचिदुदाहृतानि
मिनेषां चाभादतीयत्वात् आममलाप्रसिद्धानं केचिदेषां भावात्मकत्वात् आद्यधर्मत्वाभावात् साहचर्यभाक्त्वमिति उपसंहरति इत्येषां शेषे किं वस्तु विभेदजातं वस्तु वर्णनीयं तस्या
विभेदजातं नानाभेदाः रामायणादि बहूकथांच गुणाद्यनिर्मिता विभाज्यानां च तदनुगतं नैविति नैतावक्ष्याम एतद्विषयः रसाश्च ते वामानुगुण्याच्चित्रा विभक्त्या कथा

त्रिपताका केरेणान्यनपवायं तत्रांतरा कथा अन्योन्यां त्रयां यत्स्यात् तज्जनांतिकं ६५ सहस्रं कथ्यते न्यस्य
पराह सापवादितं किं ब्रवीष्ये वमिसादि विनापात्रं ब्रवीति यत् अतएव अनुक्तमप्येवं तस्मादकाशभाषितं ६६ इत्या
द्येषां निरुक्तुं विशेषजातं रामायणादि विभाज्य बहूकथांच आस्त्येन तदनुगतं रसानुगुण्याच्चित्रा कथा
मुचितवाक्तेव चः प्रपञ्चः ६७ ॥ इति दशरूपका लंकारप्रथम उद्योतः ॥ ७॥

वार्यापिकां चारुणिया निवसां मिनेषां प्रपञ्चैः विस्मयेरासं जयेत् अनुग्रथयेत् तत्र सहस्रकथा लंकाराशंसं चारुण्यताम्रानेनाथशकटारयते ररुः कलाविधायसमाहास
पुत्रो निहतो कपः ॥ योगानंदेयशः शेषपूर्वने दस्तुतस्ततः चंद्रगुप्तः कृतो राजे चारुण्येन महौजसेति हतकथायां स्तुतिं श्रीरामायणे कृतं रामकथा निरुक्तं तु यौवचरिण
दि आदिपदाज्ञानमाधुक्तदुष्यंतशकुंतलादिकथा नूतने मभिज्ञानशकुंतलादि ॥ इति श्री दशरूपकावलोकके ध्वनिके कृतौ नाटकांगव्याख्याननानप्रथमः प्रकाशः ॥ ७॥

शिवः

१९

एवंस्वात्मनो न्येदसि ह्येव सुमेवं प्रतिपाद्येदानीं तावत्तदेदः प्रतिपाद्यते नेनेसादिभ्यो कवयेन नेताजायकः विनयादिगुणसंपन्नो जयति तत्र विनीतो यथा यद्वादिभिरुपासित
 वंद्यपादे विधातपो वृतनिधौ तपसांवरिष्ठे देवाकृतस्त्वपिमया विनयापवारस्तत्र प्रसीदन् गवन्मयमंजलिस्तैः मधुरः प्रियदर्शनः सयथा रामरामनयनाभिरामतां मायायस्य सद्य
 शीसमुबह्वः अप्रकाशगुणरामणीयकः सर्वथेव हृदयंगमो सिमे सागी यथाः कर्णस्त्वचं शिबिर्मंसजीवंजीमूतवारुनः दशेदधीचिरस्थीनिनास्यदेयं महात्मनां रक्षः क्षिप्रका
 री यथाः स्फूर्जद्वज्रसहस्रनिर्मितनिवप्रापुर्नवामग्रतो रामस्य त्रिपुरांतक इति विषयं नेनेने निरिद्धं धनुः शुंगरः कलनेन यद्धद्वले वत्सेन दोर्द्धकलस्मिन्नाहित एव गज्जित
 गुणैश्च चं न च तत्र प्रियं न दो यथा उल्लसति जर्मदग्निः सजगवान् देवः पिनाकी गुरुवीर्यं यत्तु न तजिरां पथिननु व्यक्तो हितकर्मभिः सगः सप्तसुष्टुद्रमुद्रितमही निव्याज

नेता विनीतो मधुरस्सागी दक्षः प्रियंवदः रक्तलोकः शुचिर्वाग्मी कूटवंशः स्मिरो युवाः १। बुधुत्साहस्मतिप्रज्ञाकलामानसमन्वितः ॥ श्रीराट
 ७ श्वतेजस्वी शास्त्रचक्षुश्च धार्मिकः ॥ २ ॥ नेदे श्वतुर्धाललितशांतो दातो धर्तैरनयः

दानवधिससं ब्रह्मनपो निधेर्न गवतः किं किं लोकोत्तरं रक्तलोको यथा च व्याश्रान्ता यस्तवायं तत्र जसे नैवापस्त्वामिनस्ते प्रसादात् राजन्वसो राम भद्रे एराज्ञा द्वाङ्गुदंसः पूर्ण
 कामाश्चरमः एवं शोचादिष्वप्युदाहार्यं तत्र शोचं मनो नैर्मत्यादिकामाधनमिभूतत्वं यथा रघोषोऽश्वसर्गः कात्स्त्रुभेकस्य परिरसो वेत्यादिः बाग्मी यथा बाहोर्बलेन विदितं च का
 मुकस्य त्रैवं कान्तिमानत एव दोषः तच्चापलं परशुरामममक्षमस्वर्जितं स्पुर्विनि - पुरोगुरुल्लं कूटवंशो यथा ये च त्वरो दिनकरकुण्डे त्रसंतानमक्षीमालासूतस्त
 वकमधुप्राजशिरे राजपुत्राः रामस्तेषामचरमभवत्साटकाकालरात्रिप्रसूयो यसु चरितकथा कंदली कंदमूलः स्मिरो वाग्मनः क्रियाभिरचंचलः यथा प्रायश्चित्तं कविष्यामि
 पूज्यानां बोध्यनिष्कमाद्रः न त्वेवं हयपिष्यामि शास्त्रग्रहमहाव्रतं यथा बाभारभूते नरवतु विभ्रभयेन नीचैः प्रारभ्य विभ्रविहता विरमंति मध्याः विघ्नैः पुनः पुनरपि प्रतिहृत्य मानाः प्रार
 भ्यमुत्तमगुणनपरित्यजं निःपुवा प्रसिद्धः १। बुधुत्साहेति बुद्धिज्ञानं गृहीतविशेषकरी तु प्रज्ञा यद्यत्प्रयोगविषये भाविकमुपदिश्यते मया तस्यै तत्तादृशो वकरणत्सुपदिशनीयमेवा

हा सद्यमयत्तु नेत विरोधानां नेदे विनि

21

अत्रोच्यते यत्रावदुक्तं सर्वोत्कर्षेण ह निरोदासमिति न तज्जीवत वाहनो दोष विहीयते न ये कस्तेपेव विजिगीषुता येन केनापिशो र्यसागदयादिना न्याजति शो ते स विजिगीषुर्न तु यः परापको ये
 एतर्ह्यगुणदिषु प्रवृत्ताः सोपि तथात्वे च मार्गद्वयकादेरपि धीरो दान्तत्वप्रसंगः शमादेरपि जगत्सालनीयमिति दुष्टनियते प्रवृत्तस्य नांतरीयकत्वेन भ्रम्यादित्यभोजीभूतवाहन
 दित्तु मातैरपि प्रार्थसंपादनाद्विष्वमतिरोते इत्युदात्ततमः यच्चोक्तं निष्ठभातीसादिना विषयसुखपराभ्रुवतित्तत्सलं कार्य एतत्तु बुद्धसुखतुष्टासु निरभिलाष एव यथा
 भिज्ञानशक्तुलं च सुखनिरभिलाषः खिद्यमे लोकाहतेनोः प्रतिदिनमथवा तद्वृत्तिरेवं विधेयः अनुभवति हि मूर्धापादपत्नीब्रमुपशमयति पतितापं छायायौ पाश्रितानां मिति म
 लयवत्सु रागोपवर्णनं तु शांतवसाभ्यं शांतनायकत्वं प्रसुत निषेधति शांतत्वं चानहं कृतत्वं तच्च विप्रादेवो चैत्यप्राप्तमिति वस्तुस्थित्या विप्रादेः शांततानस्वपरिभाषाभात्रेण बुद्ध
 जीवतवाहनयोस्तु कारुणिकावाविशेषेपिसकामनिःकामकलाणधर्मत्वादेः अतो जीवतवाहनादर्धोरो दान्तत्वमिति ॥ अथ धीरो दान्तः दर्पतिः दर्पः शौर्यादिजन्य उत्तेकाः मात्सर्यमसहनता मंत्रव

दर्पमात्सर्यभूयिष्ठो मायाध्वजपरायणः धीरो दान्तस्त्वहंकारी च लश्चंडो विकल्पनः ॥५॥

लेनाविद्यमानवस्तुप्रकाशनं च भवं च न मात्रं च लोऽनवस्थितः चंडोरोद्रः भृगु एव सांसीविकल्पनः धीरो दान्तो भवति यथा रावणः त्रैलोक्यैश्चर्यलक्ष्मीहृद्वर एव साहाय्यो रावणस्य नित्यभावा
 जामदग्न्यः त्रैलोक्येष्टारसारत्रिभुवनविजयेत्यादि धीरवलितादिशब्दाश्च यथा भृगु एव सांसीविकल्पनः धीरो दान्तो भवति यथा रावणः त्रैलोक्यैश्चर्यलक्ष्मीहृद्वर एव साहाय्यो रावणस्य नित्यभावा
 कविप्रबंधे बुविकल्पने कस्माभिधानमसंगतमेव स्यात् जातेरनपायित्वात् तथा च भवभूतिर्नैक एव जामदग्न्यो ब्राह्मणति क्रमसागे भवतमि व भूतये जामदग्न्यस्तथा भिन्नमन्यथा दुर्मनाप
 तइत्यादिनारावणप्रतिधीरो दान्तत्वेन केलासेष्टारसारसादिभिश्चरामदीन्यतिप्रथमं धीरो दान्तत्वेन पुनः पुण्यब्राह्मणजातिरित्यादिभिर्धीरशान्तत्वेनोपवर्णितः न चावस्थानराभिधानम
 नुचितं अंगभूतनायकानां नायकांतरापेक्षया महासात्वतादेरनवस्थितत्वाद्गिनल्लुराभादेरकप्रबंधोपानोन्नत्येकत्वादारभावस्थापनावस्थातोऽवस्थातरोपादानमन्यायं यथा दान्त
 नाभिमतसामस्य भ्रनावालियधान् महासात्वताया आधावस्थायाः परिसागतिवक्ष्यमाणं च दक्षिणो वस्थानो पूर्वोत्तरमन्या हतइत्यन्यापकत्वेनाविर्भावादुदात्तावस्थानावस्थानराभि

धामसंगो गिनो रप विस्वं ॥

रुक्मिणी